

Tarih: 19 Nisan 1979 perşembe

TKP'nin Sesi: Günlük yayın programı

İç haberler: Yazan: Zey.

Spiker: Deniz

1. Sıkıyönetim genişletilmek isteniyor
2. Kısa yorum: Sıkıyönetim kaldırılmalıdır (Ömer)
3. TİP üyesi ~~Öz~~ Yaşar Dirgen faşistlerce öldürüldü
4. İstanbul Barosunun avukatları boykot yaptı
- 5.
6. Türk-İş II.Kongresinde delegeler sarı yönetimi eleştiriyor . 1 Mayıs
7. sahip çıkılmasını istiyorlar

~~Dış haberler: Yazan:~~

Spiker:

1. İzmir'de 15 demokratik örgüt, 1 Mayıs'ın İzmir'de de kutlanmasını
2. istedi
- 3.
4. Yurt dışındaki işçilerimiz 1 Mayıs hazırlıklarını yoğunlaştırıyorlar
- 5.

Y O R U M : (K-1) Yazan: Ömer

Spiker: Ömer

Başlığı: Sınıf sendikacılığı güçleniyor

Konusu:

D Ü N Y A D A B U G Ü N : (K-2) Yazan: Ali Spiker: N.

Başlığı: Brejnev yoldaşın YS'in oturumunda yaptığı konuşmadan bir

Konusu: özet

Y A Z I : (K-3)

Yazan: Ercan

Spiker: Deniz

Başlığı: Çocuk hakları bildirisi, uluslararası çocuk yılı ve Sovyet

Konusu: çocukları

K ö ş e : (K-4)

Yazan: Z.

Spiker: N.

Başlığı: Atılım'da 1 Mayıslar

konusu:

K ö ş e : (K-5)

Yazan: Atılım'dan

Spiker:

Başlığı: müzik ve aynı yazının devamı

Konusu:

K ö ş e : (K-6)

Yazan: İGD

Spiker: Necmi

Başlığı: İGD'nin Çağrısı: NATO'ya karşı savaş...

Konusu:

19.4.1979 Zey.

## Haberler

--- Sıkıyönetim genişletilmek isteniyor:

CHP'nin Genel yönetim Kurulu toplantısında, hükümetteki 6 gerici bakanın istekleri doğrultusunda gelişmeler olmuş ve sıkıyönetimin kapsamının daha da genişletilmesi istenmiştir. Sıkıyönetimin kapsamına girmesi istenilen iller Diyarbakır, Tunceli ve ~~Kayseri~~ Hatay'dır.

Izmir'de de sıkıyönetim ilanı söz konusudur. İzmir'de Devrimci-demokratik kültür derneği, kapatılmıştır. Demokratik sergütler üzerinde baskılar artmıştır.

Bilindiği gibi işçi sınıfımızın, demokrasi güçlerinin karşı olduğu sıkıyönetim/3.kez uzatılması konusu 26 Nisan günü yeniden Meclislere gelecek, Milli Güvenlik Kurulu ise 24 Nisan günü toplanıp görüşünü bildirecektir. Bugün Bakanlar Kurulu, Sıkıyönetimi uzatmak ve kapsamını genişletmek konularını görüşmek üzere toplanmıştır. Şimdi bu konudaki kısa yorumumuzu dinliyorsunuz:

TKP'nin SESİ

Kısa yorum

19.4.1979.ÖM.

SIKIYÖNETİM KALDIRILMALIDIR!

26 Nisan yaklaştıkça Sıkıyönetimin uzatılması girişimleri de yoğunlaşıyor. Şimdi bu çabalara bir de sıkıyönetimin kapsamının genişletilmesi dayatmaları eklendi. Başında, MGK'nın 24 Nisanda toplanacağı ve sıkıyönetimi uzatma ve genişletme kararının burada alınacağı belirtiliyor.

İç gericilik, 12 Mart döneminin sıkıyönetim yöntemlerini dayatmak için haftalardan beri hazırlık yapıyor. Amerikancı AP'nin başı Demirel ile faşist Türkesin gövde gösterilerinde yaptıkları provakasyonlar, sıkıyönetimin kapsamını ~~uzatma~~ genişletmeye ortam hazırlamanın provalarıdır. Bunlar yalnız sıkıyönetimi uzatma, DGM ni yeniden dayatma çağrıları yapmakla kalmıyorlar, faşist komandoları ilerici-demok-

ratik güçlere karşı kıskırtıyor, kanlı olaylar çıkartıp "bölücülük" yaygaralarıyla amaçlarına ulaşmaya çalışıyorlar. Doğu ve Güney Doğu illerinde yoğunlaşan faşist saldırılar, Kürt halkına karşı girişilen yeni tepeleme operasyonları, hep sıkıyönetimi bu illere de yayma amacına hizmet ediyor. MİT'in hazırladığı planları uygulayan iç gericiğin "memleket bölünüyor" haygarasını basıp Hatay, Tunceli ve Diyarbakırda da sıkıyönetim istemesi bu gerçekleri açığa vuruyor.

İç gericiliğin faşist teröre, sıkıyönetime nasıl ortam hazırladığını Ankara sıkıyönetim komutanlığında tutuklu bulunan bir MHP üyesinin açıklamalarından da anlayabiliriz. Bu MHP'li verdiği ifadede, MHP Niğde sayısları Somuncuğğulunun kendisiyle birlikte bazı arkadaşlarını MHP genel merkezine çağırıp orada direktif verdiğini, son olarak da "şoförler direnişe geçerse hükümet düşer, bunun için siz de fabrikalarda olay çıkartın, bir solcuğu vurun, ortalık karışsın" de-

(9)

3

değini söylemiştir.

~~Artık~~ Bölücüler ortada. Hükümet bunların yakasına yapışacağı yerde, provakasyonlara alet oluyor, dayatmalara boyun eğiyor, iç gericiiliğin istediği biçimde sıkıyönetimin uzatılması ve genişletilmesi yollarına gidiyor. CHP genel yönetim kurulu toplantısı, AP'nin hükümet içindeki uzantıları 6 gerici-soven bakanın dayatması doğrultusunda sıkıyönetimin uzatılması istenmesi, CHP sağ kanat yönetiminin antidemokratik yolda hızla ilerlediğinin yeni kanıtıdır. Gerici-faşist güçlere el uzatıp kol kaptıran hükümet, artık ~~bu~~ uğursuz yoldan dönecek güçte değildir.

Sıkıyönetimcilik politikası, CHP ağırlıklı hükümeti halktan yalıtılma <sup>sına</sup> sebebi olmuştur. Biz CHP yöneticilerine sıkıyönetim uygulayın, emperyalizme boyun eğisin, faşist teröre kapıyı aralaysın diye oy vermedik diyen işçi sınıfı emekçiler sıkıyönetimin kaldırılması-

(5)

Sıkıyönetimsiz 4 Mayıs!  
nı istiyor, Sıkıyönetimsiz toplu sözleşme! İsten çıkarmalara, zamlara,  
vergi yüklerine karşı savaş! belgisini haykırıyor.

TÜSTAV  
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

(6)

---TİP üyesi Yaşar Dirgen faşistlerce öldürüldü:

Faşistlerin açtığı ateş sonucu ağır yaralanan

/Türkiye İşçi Partisi ~~xxxx~~ Tarsus ilçesi eski yönetim kurulu

üyesi Yaşar Dirgen ~~kuraklıklararak~~ öldü. Yaşar Dirgen'in ölümü ileri-  
ci, yurtsever güçler arasında derin bir üzüntü yarattı. Demokratik  
güçler faşistlerin bu yeni kanlı saldırısını ne. retle protesto ediyor,  
katilin yakalanmasını istiyor.

TÜSTAV  
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

---İstanbul Barosunun avukatları boykot yaptı:

İstanbul Barosu avukatları, Mecliste kabul edilen baskı yasalarına karşı ve İstanbul'da mahkemeleri bölmek isteyen uygulamayı protesto amacıyla (bugün) duruşmalara girmemişlerdir. Avukatların büyük bölümü, İstanbul barosunun çağrısına uymuştur.

İstanbul Barosu, ayrıca bugün Harbiye şehir tiyatrosunda bir toplantı düzenliyerek boykotun amacını ayrıntılı bir biçimde anlatmıştır.

Öte yandan, Mecliste bir anti-demokratik yasa daha kabul edilmiştir. Yazışmaları müdürleriyle ilgili olarak kabul edilen yasada, yazışmaları müdürleri başkalarının yazılarından ötürü hapis yerine günde 100 lira para cezasına çarptırılacak, ancak, yazarları belli olmayan yazılardan ötürü yine yazışmaları müdürleri hapis yatacak.

--- Türk-İş Kongresinde delegeler sarı yönetimi eleştiriyor:  
Türk-İş'in 11. Genel Kurulu, delegelerin eleştirileri arasında  
sürüyor. Tüm Motorlu Taşıt İşçileri Sendikası, Tüm-TİS-İş" adına yapı-  
lan konuşmada, Türk-İş'in sarı yönetimi ağır bir dille suçlanmış ve  
Tüm motorlu taşıt işçilerinin, Türk-İş yöneticilerinden ümidi kestiği,  
bu yöneticilerin kesinlikle değiştirilmesi gerektiği belirtilmiştir.

Petrol-İş sözcüsü ise Türkiye'nin içinde bulunduğu tüm ekonomik,  
sosyal ve siyasal sorunların emperyalist, kapitalist sisteme bağımlı-  
lıktan kaynaklandığını belirtmiş, olayları işçi sınıfının bakış açı-  
sından görüp, ona göre tutum alınması gerektiğini savunmuştur.

Petrol-İş sözcüsü, Türk-İş yönetiminin Türk-İş 'li işçilere  
güven vermekten gittikçe uzaklaştığını bildirmiştir. Referandumun ya-  
salaşmasını ve lokavtin kaldırılmasını isteyen Petrol-İş delegesi,  
işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda etkin önlemler alınması gerek-  
tiğini vurgulamıştır.

1 Mayıs 1979...Birlik, dayanışma, savaşım!...

--- Türk-İş genel kurulunda delegeler 1 Mayıs'a sahip çıkılmasını istediler: Türkiye Gazeteciler Sendikası delegesi Nail Güreli'

Ankara'da toplanan Türk-İş'in 11. Genel Kurulunda ~~baş~~ delegeler Türk-İş Konfederasyonunun 1 Mayıs işçi bayramına sahip çıkmasını genel Kurulun bu yolda bir karar almasını istediler.

Bilindiği gibi; Türk-İş'in bu Genel Kurulunda, ~~Türk~~ Konfederasyonun başına çöreklenmiş sarı yöneticilere karşı geniş bir muhalefet oluşmuştur. Bundan önceki 1 Mayıs'lara Türk-İş'li işçiler bu sarı yönetimin kararlarını dinlemiyerek, DİSK'li işçilerle omuzomuza katılmışlardır.

---İzmir'de 15 demokratik örgüt, 1 Mayıs'ın İzmir'de de kutlanmasını istedi:

İzmir Tabip Odası, TÖB-DER İzmir şubesi, TÜMAS, TÜMOD, TUS-DER, Genel-DER, Haber-DER, Enerji-Der, Bank-Der, İlerici Kadınlar Derneği,

İlerici Gençler Derneği, İlerici Liseliler Derneği, Devrimci Demokratik Kültür Derneği İzmir temsilciliğinden oluşan 15 demokratik örgüt; DİSK genel başkanı Baştürk'e gönderdikleri bu ortak bir yazıyla İzmir'de de 1 Mayıs kutlamalarının yapılmasını istemişler, İzmir işçilerini, emekçilerini, demokratlarını bu büyük kutlama gününün dışında bırakmanın sorumluluğunun büyük olacağını belirtmişlerdir. İzmir'deki 15 demokratik örgütün Baştürk'e gönderdikleri mesajda şöyle deniyor: "Yığınlardaki bilinç, 1 Mayıs'ların İstanbul ile birlikte koşulların uygun olduğu yöreler de de kitleleri olarak kutlanabileceği düzeye ulaşmıştır... İşte bu nedenlerle, çalışmaların yoğunlaştırılması ve İstanbul ile birlikte İzmir'de de DİSK'in öncülüğünde 1 Mayıs'ın görkemli ve yığinsal biçimde kutlanması çalışmalarının ivedilikle başlatılmasının gerektiği inancındayız."

Yurt dışındaki işçilerimiz 1<sup>vi</sup> ayıs hazırlıklarını  
yoğunlaştırıyor

Batı Avrupanın birçok ülkesinde işçilerimizin demokratik örgütleri düzenlenecek 1 Mayıs gösterilerine geçen yıl olduğu gibi bu yıl da örgütlü ve yığinsal katılımı sağlamak için hazırlıklı oldukları sürdü-  
rüyorlar. Belçika, Fransa, İngiltere ve Hollandada işçilerimizin ilerici demokratik ~~www~~ örgütleri bulundukları ülkelerin sendika ve ilerici kuruluşlarıyla bu hazırlıkları uyumlu bir biçimde tamamlamaya çalışıyorlar. Batı Almanya ve Batı Berlindeki işçilerimiz ise bu yılki 1 Mayıs Alman Sendikalar Birliğinin düzenliyeceği gösteri ve mitinglere katılmakla kutlayacaklardır. Bu amaçla Federal Almanyanın birçok kentinde işçilerimiz 1<sup>vi</sup> ayıs komiteleri kurmuşlardır.

Frankfurt ve çevresindeki işçilerimizin kurduğu 1 Mayıs Hazırlık Komitesi şu açıklamayı yapmıştır:

"Frankfurtta yaşayan işçiler, gençler ve aydınlar olarak 1 Mayıs'ın daha yığınca ve görkemli olabilmesi için bir komite oluşturduk. İlerici örgütler, kadınlar ve fabrikalardan işçilerin oluşturduğu Komite 1 Mayıs hazırlıklarını hızla sürdürüyor. Her yıl olduğu gibi, bu yıl da sendikamız Alman Sendikalar Birliği DGB'nin düzenlemiş olduğu 1 Mayıs yürüyüş ve mitingine Alman işçi sınıfı ve diğer uluslardan emekçilerle birlikte bizler de katılacağız. Haydi 1 Mayıs 1979'a"

Frankfurt 1 Mayıs Komitesi ayrıca 28 Nisan Cumartesi günü DGB Salonunda 1 Mayıs kültür ve eğlence gecesi yapılabileceğini, 1 Mayıs 1979 günü ~~www~~ yürüyüş ve mitinin başlayacağı yer ve saatle ilgili geniş açıklama yapılacağını bildirmiştir.

Öte yandan Ruhr bölgesinde ve Batı Berlinde de 1 Mayıs komitelerinin kurulduğu açıklanmıştır.

TKP'nin Sesi:

19.4.79

--- İGD'nin çağrısı:NATO'ya karşı savaş...

İlerici Gençler Derneği genel sekreteri Alaattin Taş imzasıyla İlerici-Yurtsever Gençlik gazetesinin 74. sayısında bir çağrı yayınlanmıştır."Gençliği NATO'ya karşı savaşa çağırıyoruz"başlıklı Çağrı'da şöyle deniyor:

Türkiye ilerici gençliği,devrimci gelenegini savaş alanlarında haykırıyor.Tütüncü Abbasların,Turan Emeksizlerin,Vedat Demircioğullarının ABD emperyalizmine,NATO'lara,ikili kölelik anlaşmalarına karşı verdikleri şanlı savaşın bayrağını,gençlik yükseklerde tutuyor.

Gençlik bu uğurda kanı canı pahasına,ABD emperyalizmini kovana dek ardıcıl savaşacaktır.İşçi sınıfımızın savaş yolunda yürümeye ve üzerine düşen görevleri yapmaya karardır.

Gençlik,kendisini bu savaştan döndürmeye ve saptırmaya yeltenen her türden oportünizm,sapık görüşlere,Maculuğa ve Troçkizme,anar-

şizme karşı savaş bayrağı açmıştır.

Gençlik, atılğanlağı, heyecanı, duyarlığı ile, yeni mevziler için gençlik aktivitesini arttırmak, faşizme emperyalizme karşı demokratik birliğini sağlamak uğrunda eylemler örgütleyor.

Üslerin sökölüp atılması, NATO'dan çıkılması için tüm yurtsever, ilerici, devrimci gençlik üzerine düşeni yapmalıdır. Ulusal ve sosyal kurtuluş hareketlerine ateşle kanla saldıranların, sosyalist sisteme atom darbesi planlıyanların, NAZİ artığı, Gestapo ajanı Luns'ların saldırı paktına hayır diyoruz. Ülkemizdeki işbirlikçilerine, militarist kliğe, sıkıyönetilerle işçi sınıfına ve emekçi halka saldıranlara hayır diyoruz.

Gençliğe haykırıyoruz: ABD emperyalizminin tahakkümüne karşı saldırgan pakt NATO'dan çıkılması için ulusal bağımsızlık ve kurtuluş savaşının bayrağını dalgalandırmaya tüm gençlik heyecanımızla katılalım.

## SINIF SENDİKACILIĞI GÜÇLENİYOR

Sınıf sendikalarına bağlı 130 bin~~xx~~ işçiyi DİSK'ten uzaklaştırma ya kalkışan 4-5 sendika bürokratını şimdi DİSK'in yüzbinlerce işçisi sendikalardan teker-teker atıyor. Önce Gıda işçileri birleşerek ~~tehdit~~ *işçileri Buza Güven'e kapıyı eBsterdi-* Kemal Nebiğulunu sendikanın başından uzaklaştırdı. *sonra* Ardından Tarım işçileri birleştiler Kocamanogulu ~~denilen xxxxx~~ sendika ağasına gereken yanıtı verdiler. Şimdi de Petrol-kimya işçileri birlik *diğer* oldu. Mehmet *A* ilinci sendikanın başından ettiler.

Bu gelişmeler en başta DİSK yönetimini ele geçiren burjuva kuyruğularının bölücü, tasfiyeci, işçi sınıfının birliğini parçalayıcı tutumlarının iflası ettiğini gösteriyor. İhraçlara karşı büyük bir tepki gösteren *DİSK tolsam* sınıf sendikacılığı ilkesi temelinde işçi sınıfının birliğini savunuyor. Bu istem Petkim-iş sendikasının kongresinde de

dile getirildi. "Elegeler" tabansız genel sekreter" <sup>durumunda olan</sup> ~~denilen~~ ehmi Işıkların birlik düşmanı tutumlarına yüzüne vurdular. Mehmet Kılın-  
cı ise yönetimden uzaklaştırarak işçisınıfına ihanet edenlerden hesap sorulacağını, bu gibilerin ~~hakxaklıkları~~ sınıf sendikalarının sıralarında yeri olamayacağını açıkça ortaya koydular.

DİSK'e bağlı çeşitli sendikaların kongrelerinde işçi sınıfının yaşamsal istemlerine ve demokratik özlemlerine sırt çeviren sendika bürokratları iyice silinmiş, askersiz general durumuna gelmiş, bunların yerine sınıf ve kitle sendikacılığı ilkelerini benimseyen sendikacılar getirilmiştir. Bu gelişmelerden sonra, DİSK yönetiminin bu tabansız sendika bürokratlarından temizlenmesi sorunu da gündeme gelmiştir. Bu amaçla olağanüstü kongreye gidilmesi istemi <sup>üyesi bulundukları bu</sup> sürekli yaygınlaşmaktadır. DİSK yığının ~~bx~~ Konfederasyonun adına,

ilkelerine, savaş geleneklerine ve sınıfsal yapısına yaraşır bir duruma getirilmesini istiyorlar ve bunun için savaşıyor.

DİSKİ'nin başını tutan tabansız burjuva uzlaşmacıları bu işçi örgütüne bunalım getirmişlerdir. Bunlar yalnız DİSKİ'nin birliğini parçalamakla kalmıyorlar, tekellerin dayattığı "kemerleri sıkma" anlaşmasına da imzalarını atarak işçi sınıfının ana istemlerine karşı cephe aldılar. Ancak bu bölücülerin yönetimden uzaklaştırılmasıyla ki DİSK yeniden canlanıp birliğini sağlayabilir, işçi sınıfının dirimsel haklarını savunacak düzeye erişebilir.

DİSK tabanı askersiz generalleri yönetimden uzaklaştırmaya çalışıyor. ~~bu işçi sınıfı~~ sınıf sendikacılığı ilkesinde birliğini sağlamaya çalıştığı bir dönemde Türk-iş içinde de önemli gelişmeler göze karıyor. Türk-işin 11'ci kongresinde, Konfederasyonun başını tutan sarı sendika yönetimine, Tunç klğine karşı sert konuşmalar yapıldı.

Türk-iş yönetimine namuslu, ilerici sendikacıların seçilmesini  
 ilerici  
 isteyen delegeler, sosyal-demokrat sendikacılar Tuncun konfederas-  
 yonu burjuvazinin kuyruğuna takma anlamına gelen partilerüstü  
 politikasını sert bir biçimde eleştiriyorlar. Türkiyede Amerikan  
 tipi sarı sendikacılığın uygulayıcılarından olan Tunç, uzun yıllar-  
 dır izlediği esen rüzgara göre tutum'la Türk-işin yalnız dar  
 ekonomik bir çerçevede eylem yürütmesine sebep oldu, bu işçi örgüt-  
 ünü burjuva politikacıları için bir oy deposu durumuna getirdi.  
 Türk-iş tabanı, ilerici sosyal demokratlar örgütün bu bunalımlı  
 durumdan çıkmasının başta gelen koşulunun yönetimin gerçek işçi  
 temsilcilerine verilmesini<sup>12</sup> görüyorlar ve bu doğrultuda eylem yürü-  
 tüyorlar. Kongrede bir delegenin Türk işin 1<sup>inci</sup> ayısıa sahip çıkmasını  
 istemesi ve genel kurulda bu konuda karar alınmasını istemesi  
 tabanın işçi çıkarları doğrultusunda ~~bu~~ eylem yürütülmesi ~

TKP, işçi sınıfının sınıfsal temelde birliğini savunuyor. Bu ilke-  
den hareket ederek her iki konfederasyonunun işçi çıkarları teme-  
linde eylem birliği yapmalarını istiyor, bu doğrultuda atılan her  
adımı destekliyor. TKP, sarı sendika ağalarına olduğu gibi, ~~xxxxxx~~  
~~sendikacılık~~ sınıf sendikacılığı ile kelri-  
ni çiğneyen, işçi sınıfını burjuvazinin kuyruğuna takmaya yeltenen  
sendika bürokratlarına, <sup>sınıf</sup> çeşitli uzlaşmacılara <sup>ına</sup> karşı kesin tutum  
almıştır ve ~~xxxxxx~~ sendikaların bu gibilerden arınması  
için ~~xxxxxx~~ ardıcıl <sup>verilen</sup> ~~xxxxxx~~ <sup>ları</sup> savaş ~~yürütüyor~~. ~~derstelenmiştir~~,  
~~dersteliyor~~.

## Atılım'da 1 Mayıslar

1 Mayıs 1976.TKP MK yayın organı Atılım<sup>da</sup> 1 Mayıs'76'nın ardından şöyle yazıyordu: "Devrimci eylem bakımından 1 Mayıs gösterilerinin anlamı neydi?Birincisi,emperyalizme karşı savaşta,fasist tirmanışa karşı direnişte,ana,öncü güç işçi sınıfıdır.500 binlik İstanbul mitingi örgütlülüğü,disiplini,düzenliği ve politik bilinçliği bakımından bu gerçeği bir kez daha doğruladı.

İkincisi,bu yıl ki 1 Mayıs gösterileriyle işçi sınıfının sendikal ve politik birliğinin sağlanması yolunda ileri adımlar atıldı.DİSK'e ve Türk-İş'e bağlı sendikalar,sendikasız yüzbinlerce işçi elefe verdiler.Alanları ,caddeleri doldurdular.İşçi hareketindeki birlik eğilimi güç kazandı.Sarı sendikacılık güçlü bir yumruk yedi.

İşçi sınıfının politik birliğini baltalamak isteyen akımlar, başta Maoocular, kendilerine sosyalist adı veren kimi bölücüler işçi sınıfının bu dev çıkışı karşısında ezildiler. TKP'nin anti-emperyalist, anti-faşist platformu işçi sınıfının en geniş yığınlarına yayıldı.

Üçüncüsü, işçi sınıfı 1 Mayıs çıkışıyla, bütün ezilen katmanların ezilen ulusların sevgisini kazandı. Onları yüreklendirdi. İlerci, demokratik, yurtsever güçleri kendi çevresinde topladı, onları savaşa çekti. Kimilerinin inkara kalkıştıkları işçi sınıfının öncülüğü bir kez daha vurgulandı."

1 Mayıs 1977. TKP MK organı Atılım'da yer alan TKP'nin 4 Mayıs günlü bildirisinde şöyle deniyordu: "Türkiye işçi sınıfı tarihinin en yığınasal, en örgütlü, en disiplinli ve en bilinçli eylemini, Demirel hükümetinin düzenlediği silahlı saldırıya karşı canı kanı pahasına

başardı. Gerici-faşist güçlere, her soydan ve boydan bozgunculara ağır bir darbe indirdi.... Her yerde, her fabrikada 1 Mayıs hazırlık komiteleri kurmakla, işçi sınıfı örgütlü gücünü dosta düşmana gösterdi. İşçiler bu komiteleri dağıtmayacak, daha da güçlendirecek, seçimlerde güvenliği sağlayacak, faşizme geçit vermiyecektir....

1 Mayıs gösterisi bütün yönleriyle TKP'nin son konferansının kararlarını derin bir şekilde yansıttıyor ve doğruluyor.

Emperyalizmin ve egemen güçlerin 1 Mayıs gösterisine karşı giriştikleri kanlı saldırı, onların korkularını, güçsüzlüklerini gösteriyor. Bu kanlı saldırının hazırlayıcısı Demirel hükümetidir. MİT ve CIA'dır. Faşist komandolar ve Maocu ajanlar Demirel hükümetinin kanlı saldırı araçlarıdır. Bu olay bir kez daha faşizme karşı savaşın, Maoculuğa karşı savaştan ayrılmadığını gösteriyor. Maocular tüm halkımızın düşmanıdır.... 1 Mayıs alanında faşist kurşunlarına karşı

etten kale kuran işçi sınıfı yılmamıştır, yılmayacaktır. TKP, ~~bu~~ işçi sınıfının birliğini bundan böyle daha da güçlendirmek, işçi - köylü bağlaşıklığını pekiştirmek savaşına daha da hız verecektir. 1 Mayıs'a karşı girişilen kanlı saldırı, bugünkü hükümeti oluşturan partilerin halka kandan, ölümden başka bir şey getirmediğini, getirmeyeceklerini gösterdi. TKP, bu eli kanlı hükümetin düşürülmesi, gerici-faşist güçlerin seçimlerde yenilgiye uğratılması için bütün ulusal, demokratik güçleri birleşmeye çağırıyor."

1 Mayıs 1978...TKP MK yayın organı Atılım'da "1 Mayıs'ın öğrettikleri" başlığı altında şunlar yazıyordu: "Yarım yüzyıla yakın bir zaman komünistler, işçi sınıfının enternasyonalist savaş, birlik ve dayanışma günü 1 Mayıs'ı çok zor koşullarda yaşattılar. Bugün 1 Mayıs, işçi sınıfının geniş, emekçi yığınların alanları doldurmasıyla yığinsal, örgütlü, bilinçli olarak kutlanıyor.

Çocuk hakları bildirisi, uluslararası çocuk yılı  
ve Sovyet çocukları

DD, Bilindiği gibi Birleşmiş Milletler Örgütü 1979 yılını Uluslararası çocuk yılı ilan etti. Bunun amacı, dünyanın çeşitli bölgelerinde hükümetlerin ve dünya kamuoyunun gerek geliştirmekte olan, gerekse birçok gelişmiş kapitalist ülkede çocukların durumuna dikkati çekmek ve çocuklara gereken yardımı göstermektir.

Gerçekten de ~~dünyada~~ bugün kapitalist dünyada okul yaşına ermiş 260 milyon çocuk okuma olanağından yoksundur. 43 milyon ergin yaşa ulaşmış çocuk en acımasız biçimde sömürülerek çalışmak zorundadır, 200 milyondan fazla çocuk açlık çekiyor. Her yıl milyonlarca çocuk çeşitli hastalıklardan ve açlıktan ölüp gidiyor. Ülkemizde de bugün 650 bin kimsesiz çocuk vardır. Bunlar doğrudan doğruya sokağa terkedilmişlerdir.

Bunların geleceğınle ilgilenen yoktur. Okul çağında 2 milyondan fazla çocuk okula gitme olanağından yoksun. Ülkemizde her yıl çeşitli hastalıklardan ve beslenme yetersizliğinden binlerce çocuk ölüyor. Çocuklar arasında suç işleme oranı sürekli artıyor.

Tüm bunlar Birlleşmiş Milletler Örgütü tarafından bundan 20 yıl önce kabul edilen Çocuk Hakları Bildirisine ve bu bildirinin en önemli olan "İnsanlık<sup>7</sup>inde olan en iyi şeyi, çocuklara vermelidir" hükmüne taban tabana zıttır.

Birlleşmiş Milletrin bu bildirisi, yalnız/ sosyalist ülkelerde tamamen uygulanıyor. Örneğın, dünyanın ilk sosyalist devleti olan Sovyetler Birliği'nde "En iyi olan şeyler çocuklara" ilkesi daha 1917'de Büyük Oktob<sup>7</sup> Sosyalist Devriminin utkusundan hemen sonra yaşama geçirilmiye başlandı. Ve 62 yıldır Sovyetler Birliği'nde çocuklar biricik ayrıcalıklı sınıf olarak kalıyor.

Büyük Sovyet ülkesinde sosyalist toplumun çocuğa karşı ilgisi Sovyet-  
 hükümlerini  
 ler Birliği Anayasasına yansımıştır. Anayasa ~~madde 12'ini~~ Birleşmiş Millet  
 lerin Çocuk Hakları Bildirisiyle kayasladığımızda, uluslararası hukuka  
 dayanan bu belgenin Sovyet Anayasasında tam anlamıyla yansıdığını gö-  
 rürüz. Örneğin, bildiride şöyle deniyor: "Çocuk her türlü ezgi ve sömürü  
 biçimlerinden korunmalıdır." Sovyet devletinde çocukların çalışması Ok-  
 tobr Devriminden beş gün sonra devlet kararnamesiyle yasaklandı. Bildi-  
 ride " Çoğuğa ve annesine özel bakım sağlanmalıdır" deniyor. Sovyetler  
 Birliği'nde Annelik ve Çocuğu Koruma Örgütü vardır. Bu Örgütün emrinde  
 22 bin 500 kadın konsültasyonu, çocuk polikliniği, ambulatoryumu, hastane,  
 sanatoryum, bilimsel-Araştırma merkezi hizmet görüyor. Sovyet egemenliği  
 yıllarında çocuk ölümü 9 kattan fazla azalmıştır.

Çocuk Hakları Bildirisi aynı şunu belirtiyor: "Çocuğun eğitim görme  
 hakkına sahip olması gerek. Bu eğitim hiç değilse temel eğitim düzeyinde

parasız olmalıdır." Sovyet Anayasasının 45. maddesi her tür eğitimin parasız olduğunu açıklıyor. Ülkede genel ve lise düzeyinde eğitim herkes için zorunludur. Milyonlarda genç çeşitli yüksek okullarda parasız eğitim görüyor.

Kısacası, Sovyetler Birliği'nde Çocuk hakları Bildirisinin 10 ilkesinin tümü tamamen yaşama geçirilmiştir. Sovyet halkı, Sovyet hükümeti ve ülkenin tüm yığın örgütleri dünya çocuklarının mutluluğu davasına sımsıkı bağlıdırlar. 1979 Uluslararası Çocuk yılının Sovyetler Birliğinde de kutlanmasıyla ilgili özel bir komisyon kuruldu. Ve bu komisyonun başına Sovyetler Birliği Bakanlar Kurulu Başkanı Birinci Yardımcısı Nikolay Tihonov getirildi. Başkan yardımcılıklarına da Genel Sendikalar Birliği Aleksey Şibayev ve Sovyet Kadınları Komitesi Başkanı pilot-kozmonot Valentina Tereshkova seçildiler.

Uluslararası Çocuk yılı dolayısıyla Sovyet ülkesinde çocukların

mutlu geleceği için yeni yeni önlemler alınıyor. Sovyet insanları elde ettikleri başarıları sınır saymıyorlar, çünkü "en iyi şeyler çocuklara" ilkesinin sınırı olamaz.

Sovyet devleti yaşamın çeşitli alanlarında alınacak önlemleri, yap-  
 lacak işleri açık olarak belirtiyor. Bunlar <sup>arasında</sup> ülke çapında 13 milyon ço-  
 cuğun devam ettiği kreş ve yuvaların sayısının <sup>n</sup> daha da artırılması, ka-  
 dınların çalışma koşulları yasalarının kesinlikle korunması, genç aile-  
 lere yardım servisinin daha da geliştirilmesi vb. yer almaktadır. Sovyet  
 devleti tüm bu önemli sorunların en kısa bir zamanda çözümlenmesine bü-  
 yük önem veriyor. Bundan bir süre önce Sovyetler Birliği Yüksek Sovyeti-  
 nin her iki Meclisinde de eylem gösteren ve Kadınların emek ve yaşamı-  
 nın korunması ile annelik ve çocukluk sorunlarına bakan özel komisyonun  
 önerisiyle ağır ve zararlı koşullara bağlı meslek listesinin kapsamı  
 önemli ölçüde genişletildi ve bu mesleklerde kadınların çalıştırılması

yasaklandı.

Sosyalist toplumda anne ve çocuklara böylesine büyük dikkat ayrılması, çocukların gürbüz ve dinç büyümelerine ve yetişmelerine böylesine büyük özen gösterilmesi sosyalist ülkeler yurttaşları için doğaldır. Dün yeniden Sovyetler Birliği Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanlığına seçilen SBKP MK Genel Sekreteri L.İ. Brejnev yoldaş yılbaşı mesajında şunları belirtti: "Çocuklar bizim geleceğimizdir. Onlar babalarının, annelerinin ~~baladıkları~~ işi sürdürecektler. Onlar, yeryüzündeki hayatı daha iyi ve daha mutlu yapacaktır."

TKP, komünistler, ilerici güçler çocuklara mutlu bir gelecek sağlıyan sosyalist ~~toplum~~ düzen istiyorlar ve bunun için savaşıyorlar.

DÜNYADA BUGÜN:

"TKP'nin Sesi"

19.4.79.Ali.

BREJNEV YOLDAŞIN YÜKSEK SOVYET'İN OTURUMUNDA  
YAPTIĞI KONUŞMADAN

( özet )

Sayın sayılav yoldaşlar!

Herşeyden önce,Yüksek Sovyet Başkanlığı üyeleri ve kendi adıma,bana gösterdiğiniz güvenden ötürü teşekkür ederim.Yeni Anyasamız,Sovyetler Birliği Yüksek Sovyetinin geniş yetkilerini aktif bir <sup>bişimde</sup> şekilde kullanması için daha da elverişli koşullar yarattı.Yüksek Sovyetimiz,partimizin politikasının uygulanması,ülkemizin gelişmesiyle ilgili önemli sorunların çözümü için,giderek daha etkin ve <sup>ef</sup>erlik çalışmalar yürütüyor.Yüksel Sovyetin oluşumu bile,halkımızın en değerli temsilcileri <sup>ce</sup>nin seçilmekte ve devletimizin en yüksek organında çalışmaya <sup>g</sup>azıldı

gönderilmekte olduğunun kanıtıdır.

Bugün sözkonusu olan, herşeyden önce ülke ekonomisinin etkinliğini ardıcıl bir <sup>biçimde</sup> ~~şekilde~~ artırmak, bütün olanaklardan tam olarak yararlanmaktır. Halkımızın yaşam düzeyinin daha <sup>da</sup> yükseltilmesi ve erkin güçlendirilmesinin başta gelen önkoşulu, burada yatıyor. Gelişmiş Sosyalizm aşaması ve bilimsel-teknik devrim, ekonomiyi yönetim aygıtı önüne, giderek daha karmaşık görevler getiriyor, bu aygıtın daha da yetkinleştirilmesi zorunluğunu dayatıyor.

Devletin, toplumsal yaşam üzerindeki etkisini gerçekleştirebilmesini sağlayan başlıca aygıtlar, Yüksek Sovyette birleşiyor, onun elinde toplanıyor. Anayasamız, bu aygıtların kusursuz işlemlerini ve Yüksek Sovyetin yönetim, koordinasyon ve kontrol çalışmalarının sürekli geliştirilmesini emreder. Bizler, partimizin kongre ve plenum kararları doğrultusunda, ekonomi, kültür, planlama, üretim alanını etkinleştirme gibi, geniş

önemli ve karmaşık sorunlarla uğraşacağız. Sovyet <sup>emeli</sup> ~~devletlerinin~~ yaşam düzeyinin yükseltilmesini ve halkımızın komünizm kuruculuğu yolunda ilerlemesini sağlamak, çalışmalarımızın odak noktasını oluşturacaktır.

SBKP'nin 24. Kongre kararlarına titizlikle uyarak, bu kongrede sapta-  
nan ekonomik ve sosyal gelişme programını gerçekleştirirken Yüksek  
Sovyet, ülkemizdeki komünizm kuruculuğu için dışarda barışçıl koşullar  
yaratmak, savunma gücünü artırmak için çalışacaktır. Partimizin Leninci  
dış politika ilkeleri temelinde, yeryüzünde barışın korunması için, bun-  
dan böyle de elden geleni yapacaktır.

Bu amaçlara ulaşmak için biz, sosyalist kardeş ülkeler meclisleriyle  
parlamentolarıyla, dünya barışçı kamuoyuyla işbirliği yapmak, ortaklaşa  
çalışmak, ulusal ve sosyal kurtuluşları için savaşıyan halkları aktif  
olarak desteklemek zorundayız. Kısacası, bizleri, iç ve dış politika ala-  
nında çok karmaşık ve güç görevler bekliyor. Ve bizler öyle çalışacağız

ki, Komünist Partisinin Leninci bayrağı altında yürüyen halkımızın gösterdiği yüksek güveni hakedeceğiz!

TÜSTAV  
TÜRKİYE SOSYAL TARİH ARAŞTIRMA VAKFI

Emperyalizmin baskısına, faşist zorbalığa, işbirlikçi-holdingçi burjuvazinin saldırısına karşı bütün ilerici, demokratik güçlerin eylem birliği için ileri!

## İleri

TKP Merkez Komitesi başarılı bir plenum yaptı. Merkez Komitesi tüm kadrosuyla toplandı. Toplantının gündemine giren sorunlardan biri TKP'nin güçlendirilmesi, yığinsallaştırılması, politikasını yığınlara yayması, etkinliğini artırması sorunuydu.

Önce, çok önemli iki olguyu vurgulamak gerek. 1. TKP'nin, gelişmesinde tarihsel bir aşama olarak sap-tanan Konferansı geçen yılın başlarında yapılmıştı. Bundan sonra, üst parti komitelerinin, sorumlu görevlilerinin Politik Büro'yla, gene önemli bir toplantıları oldu. Arkasından plenum geldi. Bu olgular partinin sağlıklı, düzenli çalıştığını, geliştiğini gösterir. 2. Bu toplantılar memlekette sınıf savaşlarının sertleştiği, kanlı ölçüler aldığı, faşist tırmanışın üstelediği bir dönemde oluyor. TKP olumsuz, illegal koşullarda savaşıyor. Gericiliğin, burjuvazinin yarım yüzyıl boyunca sürdürdüğü baskı ve terör komünistleri yıldırmadı, yıldıramaz.

Başarıların, gelişmelerin anahtarı TKP'nin Marksizm-Leninizm ilkelerine, öğretisine dayanmasıdır. İşçi sınıfına, toplumun en devrimci gücüne ve geniş halk yığınlarına bağlı olmasıdır.

TKP'nin gelişmesi, güçlenmesi memlekette işçi sınıfı hareketinin örgütlü gelişmesiyle, geniş yığınların ulusal bağımsızlık, sosyalizme açılan ileri demokratik bir düzen için, kalıcı barış ve güvenlik için, faşist tırmanışa, Amerikan köleliğine, çürüyen, kokuşan, bugünkü kapitalist sömürü düzenine karşı yürüttükleri çetin, yığıt savaşlarla bağlıdır. 1 Mayıs'ta yüzbinlerce işçi, 1 Mayıs Alanı'nı dolduran yığınlar, gençlik, kadın, barış örgütleri, sendikalar, değişik dernekler, yazarlar, kimi CHP'li saygınlılar, hepsi: «TKP'ye özgürlük!» diye haykırıyor.

Komünist Partisinin programı, güttüğü politika, izlediği ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm yolu geniş yığınların istem ve savaşlarını yansıtıyor. Köylülerin 1 Mayıs Alanı'nda yer alması işçi-köylü bağlaşıklığının ilk halkalarını, ilk adımlarını gösteriyor. Ulusal Demokratik Cephe'nin temelleri böyle atılıyor.

Bütün bunlar gerici, faşist, emperyalist çevrelerin, işbirlikçi burjuvazinin yüreklerine korku salıyor. Korksunlar! TKP ilerliyecektir! Komünistler ileri!

## Açıklama

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi plenumu toplandı.

Plenumun gündeminde politik durum, sendikalar sorunu, Ulusal Demokratik Cephe sorunu ve TKP'yi güçlendirme sorunu yer aldı.

Plenum, Politik Büro'nun sunduğu raporu görüştü, parti çalışmalarına yön verecek kararlar aldı. Plenum, Politik Büro'nun raporunu ve politikasını oy birliği ile onayladı.

Türkiye Komünist Partisi  
Merkez Komitesi

7 Mayıs 1978

## 1 Mayıs'ın öğrettikleri

Yarım yüzyıla yakın bir zaman komünistler, işçi sınıfının enternasyonalist savaş, birlik ve dayanışma günü 1 Mayıs'ı çok zor koşullarda yaşattılar. Bugün 1 Mayıs, işçi sınıfının, geniş emekçi yığınların alanları doldurmasıyla, yığinsal, örgütlü, bilinçli olarak kutlanıyor.

İşbirlikçi büyük burjuvazi, emperyalizmin ajanları bu gelişmeyi engellemek için her çareye başvurdular. Geçen yıl 1 Mayıs'ta kanlı bir provokasyon tertipler. Bu yıl işçi sınıfını, emekçi halkı ürkütmek, 1 Mayıs'tan vazgeçirmek için aşırı gerici, faşist çevreler yoğun bir yıldırma kampanyası yürüttüler. Türkeş, Demirel gibi politikacılar faşist komandoları, Maocuları 1 Mayıs Alanı'na çıkacak olan işçilerin, emekçilerin üzerine sürmek istediler. Öte yandan Türk-İş'in başını tutan bir avuç sarı sendikacı, Tunçlar, Şideler işçilerin 1 Mayıs'a katılmasını engellemek için ellerinden geleni artlarına koymadılar. Hiçbiri sökmedi. İşçi sınıfı, geniş emekçi yığınları geçen yıl olduğu gibi, İstanbul'da 1 Mayıs Alanı'nı doldurdu.

1 Mayıs gösterisi, Türkiye'de işçi sınıfının daha yüksek bir örgütlenme bilinci düzeyine ulaşmasının bir sonucudur. TKP'nin, işçi sınıfının Marksçi-Leninci öncü partisinin illegal koşullara karşı işçi sınıfı ve emekçi halk arasında daha geniş ölçüde örgütlenmesinin bir ürünü, bir kanıtıdır. Bundan ötürü 1 Mayıs'ların Türkiye'de sınıf savaşımındaki yeri gittikçe önem kazanıyor. 1 Mayıs, Türkiye işçi sınıfının dünya komünist ve işçi hareketindeki yerini daha açık-seçik belirtiyor. 1 Mayıs, proletarya enternasyonalizminin canlı bir örneğidir.

İşçi sınıfının eylem birliği 1 Mayıs Alanı'nda bir adım daha ilerledi. Değişik inançlardan, politik görüşlerden işçi ve emekçiler ortak amaçlar çevresinde birleştiler. Yeni ve önemli olanı, bu dayanışma ve birliğe örgütlü bir biçimde köy emekçilerinin de ilk kez katılmasıdır.

Ortak amaç neydi? En büyük tehlike olan faşist tırmanışı önlemek. Emperyalizmin ve işbirlikçi büyük burjuvazinin saldırılarını kırmak. Demokratik hakları genişletmek. «TKP'ye özgürlük!» belgisi demokratik hakları genişletmek istemi olarak işçi sınıfını ve emekçi yığınlarını birleştirdi. Çünkü, TKP'ye konan yasağın kaldırılması 42 milyon yurttaşın demokratik haklarının genişletilmesinden ayrılmaz. TKP'ye konan yasak, bütün yurttaşlık haklarına konan bir yasaktır.

1 Mayıs gösterisini değişik politik ve sendikal akımlara, örgütlere bağlı işçilerin kurduğu «1 Mayıs komiteleri» hazırladı. Hazırlıkların böyle ortaklaşa yapılması, işçi sınıfının birliğinin güçlenmesine yardım etmiştir. Bütün yığinsal hareketlerin, grevlerin bu biçimde hazırlanması birliği daha da güçlendirecektir.

İşçi sınıfının birliği güçlendikçe Ulusal Demokratik Cephe eğilimi, hareketi güçlenecektir. 1 Mayıs Alanı'nda bu gelişme daha açık belirdi. Marksizm-Leninizm ülkü ve ilkeleri, demokrasi savaşımının belgileri 1 Mayıs Alanı'ndan bütün yurda, yurdun en uzak köşelerine yansıdı. Anti-komünizm, anti-Sovyetizm geniş ölçüde kırıldı.

Maoculararın 1 Mayıs gösterilerine sokulmaması önemli bir başarıdır. Bu önlem, onların işçi sınıfı içinde soyutlanmasını daha da hızlandırmıştır. Ama bunlarla savaş bitmemiştir.

Komünistlerin 1 Mayıs'tan çıkaracakları sonuçlar vardır. Bir kez, 1 Mayıs Komiteleri'ni dağıtmamak gerek. Bu komiteler faşist tırmanışı geriletmek, ulusal demokratik güçlerin yığinsal eylemlerini örgütlemek gibi ödevleri başarabilir. İşçi-köylü bağlaşıklığını daha yüksek bir aşamaya ulaştırmaya yarayabilir. 1 Mayıs eylemine aktif katılan, onu oluşturan bütün ilerici, demokratik örgütlerin bir forum düzenlenmesi, bu forumda somut anti-faşist, anti-emperyalist bir savaş platformu çizmesi de ertelenmez bir görev olarak gündemde duruyor. Böylelikle 1 Mayıs'ın kazanımları, anti-emperyalist, anti-faşist güçlerin eylem ve cephe birliğini güçlendirmek savaşımında yeni bir çıkış noktası oluşturabilir.

## 141 ve 142 kalkmalıdır!

Memlekette yoğunlaşan kanlı terörün yasal dayanaklarından birisi, TKP'yi yasaklayan faşist 141 ve 142'inci maddelerdir. Burjuvazi bu maddeleri hem komünist ve işçi hareketine karşı kullanıyor, hem de ilerici, demokratik örgütleri bu maddelerin yasak çemberine çekerek vurma taktikleri güdüyor. Bugünkü hükümet de şimdilik bu yoldan ayrılmış görünmüyor.

Bir yandan Başbakan, «demokrasinin gereği olan özgürlükleri istemek suç değildir» diyor, öte yandan İşleri Bakanı özgürlük isteyen «suçlular yargılanacak» sözleriyle ortaya çıkıyor. İlerici derneklere baskı yapıyor, kimi şubelerini kapatıyor. Bu davranış, hükümetin söz ve eylemleri arasındaki çelişkiyi gösteriyor. Hükümet «Faşizme geçit yok!» diyen ilerici, demokratik güçlerle, emperyalizme dayanan, faşizme tırmanan iç gericilik arasında yalpalayıp duruyor. DGM'nin görevlerini üstlenecek olan «İhtisas Mahkemeleri» kurulmak isteniyor. Hükümet içindeki «Truva atları» Feyzioğlu ve Sükânlar, bu mahkemelerin bir an önce kurulmasında ayak diyor. Bundan başka, Ulusal-demokratik güçleri ve yurtsever er ve subayları hedef alan yeni bir tasarı Meclise sunuldu. Bu tasarıyla ordu içinde ve askersel işyerlerinde faşist 141 ve 142'inci maddelerin öngördüğü cezalar daha da şiddetlendirilmek isteniyor.

«Düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne saygılıyız» diyen hükümet, kanlı cinayetleri düzenleyen faşistleri, Türkeşleri cezalandıracağı, terör ve provokasyon örgütlerini kapatacağı yerde, TKP Programını toplatıyor, ilerici basını yargılama girişimlerine başvuruyor. Bunlar, gericiliğin saldırılarını kolaylaştıran, faşistleri yüreklendiren anti-demokratik girişimlerdir.

Kimileri «Neden TKP'ye özgürlük? Neden 42 milyona değil?» gibi kafası üstü duran bir mantık yürütüyor. TKP'ye konan yasağın 42 milyonun düşünce ve örgütlenme özgürlüğüne, demokratik haklarına konan bir yasak olduğunu anlamazlıktan geliyor. Başkaları da «TKP'ye özgürlük!» belgisini savunan örgütler için «Kimliği belli olmuştur», «Yanlışlıkla üye olanlar çıksın» gibi savlar ileri sürüyor. Bu «Taziye – faşistlere – tut, tavşana kaç» demektir.

Anti-demokratik yasaların kalkması, TKP'ye özgürlük sağlanması belgisi yalnız komünistlerin değil, demokrasiden yana en geniş güçlerin benimsediği bir belgidir. Bu gerçek, 1 Mayıs'da İstanbul'da 1 Mayıs Alanı'nı dolduran yüzbinlerin haykışlarıyla kanıtlanmıştır. Memleket çapında yankılanan bu ulusal belgi anti-emperyalist, anti-faşist savaşın vazgeçilmez bir istemidir. Bu belgiyi benimsiyen, haykıran her yurttaş, bütün halkın demokratik hak ve özgürlüklerini savunduğunun bilindedir.

## Gericilik ve Maoizm kolkola

1 Mayıs öncesinde, gerici-faşist partilerin sözcüleri, onların güdümündeki anti-komünist yayın organları ve sarı sendikacılar «kanlı olaylar çıkacak» biçimindeki sözlerle ortalığa korku salmaya; böylelikle işçilerin, emekçilerin yığınsal olarak 1 Mayıs'ı kutlamalarını önlemeye çalıştılar. Bir yandan da, Narinler 1 Mayıs'ın kutlamasını yasaklatmaya uğraştılar.

İşbirlikçi tekeli burjuvazinin giriştiği kara kampanyayı diğer bir koldan Mao-cu karşı-devrim grupları yürüttü. Pekin'in, CIA'nin ülkemizdeki ajanları Perinçekler, faşist Türkeş'in ve Demirel'in ağzıyla, aynı anti-komünist histeriyle, 1 Mayıs'ın kutlanmasını engellemeye çalıştı. Diğer Mao-cu gruplar da, geçen 1 Mayıs'ta iç ve dış gericiliğe yaptıkları hizmeti yeniden yapabilmek için, sendikal hareket içindeki burjuva öğelerini dürtüklüyor, «sol» gözükme için maskelemeye çeki düzen vererek 1 Mayıs'a sızmaya çalışıyorlardı.

Ancak, işçi sınıfı, emekçi yığınlar, ilerici, yurtsever güçler gericiliğin ve Mao-cuların bu kara kampanyasına papuç

bırakmadı. 1 Mayıs, yığınsal, örgütlü, bilinçli anti-faşist, anti-emperyalist bir eylem oldu. Bunun üzerine aynı gerici-faşist, Mao-cu ortaklık hemen 1 Mayıs'a gölge düşürme kampanyasına girişti. Gerici burjuva basını, 1 Mayıs kutlamasındaki yığınsallığı gizleyemedi, ancak, yoğun bir anti-komünist kampanya sürdürdü. Kamuoyunu komünistlere karşı kışkırtmaya çalıştı. 1 Mayıs'ın «komünist bayramı» olduğu biçimindeki yalanı yeniden öne sürdü. 1 Mayıs'ın işçi sınıfının savaşımı için ulusal ve uluslararası önem ve anlamını gözlerden ırak tutmaya çalıştı. Bazı burjuva gazeteleri ise, Mao-cu provokatörlerin akşam çıkardıkları olayları 1 Mayıs eylemiyle bağlamaya çalıştılar. «1 Mayıs'a gölge düştü» diyerek kendi niyetlerini açığa vurdular.

Perinçekçiler ise, yüzbinlerin varlığını inkâr edemeyince bunların «öğrenci» olduklarını iddia etmeye kalkıştılar. Ne var ki, eylem birliği kurduğu çevreler, faşistler onları başka bir yönden kutluyorlardı. «Hergün» gazetesinde bir faşist yazar, burjuvazinin 1 Mayıs sonrasındaki taktikini ilk kez uygulamaya Perinçek'in baş-

## Faşist zorbalık

Demirel'i, Türkeş'i, CIA'si, kontr-gerilasi ilerici güçlere, CHP'nin sola açılan kesimine karşı saldırılarını yoğunlaştırdılar. Bunların taktiği, bütün ulusal, demokratik güçlerin savaşta elele veremelerini, Ulusal Demokratik Cephe kurmalarını engellemektir. İkircimli bir politika izleyen CHP hükümetini iskarta çıkarmaktır. Faşist tırmanışa yolu daha da genişletmektir.

Bu amaçlarını, faşist diktatora kurmak istemlerini Demirel de, Türkeş te gizlemiyor. Her ikisi de hükümeti devirmek çağrılarını sık sık yineliyor. Gerici basın, bu tür çağrılarla dolu. AP-MHP-Maocu sacayağının yöneticileri açıktan açığa memlekette iç savaş yolunu açmak için geniş provokasyonlara gidiyorlar. Ve bu eylemlerini, son aylarda Doğu illerine kaydırıyorlar. Emperyalist ajanların bu hazırlıkları yabancı basına da yansdı. Batı Almanya'nın en büyük dergilerinden «Der Spiegel»: «Silâhlı sağ, Ecevit'i düşürmek için iç savaş çıkarmaya çalışıyor» diye yazdı. Derginin bu açıklaması Türkeş'in Batı Almanya'da eski, yeni Hitlerlerle, Straus'la yaptığı gizli-açık görüşmeler sırasında oluyor.

AP-MHP-Maocu üçlününün hükümeti devirme taktiği belli, önceden hazırlanmış bir plâna göre yürütülüyor. Önce, Türkeşler Ankara'dan, Tandoğan'dan «büyük yürüyüşe» geçtiler. Bu, Musolini'nin «kara gömleklileri»nin çıkışı gibi bir şey olacaktı. Bankalar, holdingçi-işbirlikçi burjuvazi bu gövde gösterisine büyük paralar, araçlar döktü. Fiyaskoyla sonuçlandı. Gene de durmadılar. Kanlı Malatya, Elazığ, Iğdır, Antep olayları birbirini izledi. Uygulamalar sürüyor. İstanbul'da, İzmir'de, Samsun'da, AP «alanlara» diyor. Türkeşçiler Erzurum'da meydan okuyor. İç ve dış basın, bu faşist tırmanış ordu içinde Amerikancı bir kolun desteklediğini yazıyor. Bütün bu olaylar bu açıklamaları doğruluyor.

Bunlar olurken gerici, faşist gazeteler, hep bir ağızdan «bölücülük», diye bir curcunadır kopardılar. Türkiye'de Türk'ten başka «Kürt, Lâz, Arap» diye hiç bir halk, ulus, azınlık yoktur, diyorlar. «TKP, ulusların kendi yazgılarını kendilerinin çizmesini, onlara eşit demokratik, Ana-

(Devamı 6. sayfada)

ladığını belirtiyor ve «aferin» diyordu. Aynı faşist yazar TKP'ye karşı yeni bir kampanya için Mao-culara çağrı yapıyordu. «Tercüman»ın anti-komünizmi ile ünlü bir yorumcusu ise, 1 Mayıs'ta Kürt ve Türk emekçilerinin savaş birliğini savunan yüzbinleri, «bölücü» diye göstermeye çalışırken Mao-culara işbirlikçi burjuvazinin «güvenilirlik» nişanını takıyordu.

## Dünyada

### Bariş ve silâhsızlanma için

Dünyada kalıcı bir barış sağlamak, insanlığı nükleer bir savaştan kurtarmak çağımızın en güncel sorunlarının başında geliyor. Emperyalizmin, NATO çevrelerinin gerginliği artırma, silâhlanmayı körükleme, nötron bombası gibi toplu kırım silâhları üretme politikası karşısında emekçi yığınların, dünya halklarının sürekli bir barış ve güvenlik için ardıcıl bir savaşım yürütmesi vazgeçilmez bir zorunluk oluyor.

Bugün milyonlara mal olan silâhlanmaya karşı, barış ve güvenlik için savaşımın başını Sovyetler Birliği, dünya sosyalist sistemi çekiyor. Bu doğaldır. Barış ile sosyalizm ayrılmaz bir bütündür.

Sovyetler Birliği'nin Leninci barış politikasını sürdürmede kararlılığı, halklar arasında ayrışmalardan işbirliğine gidilmesi ve karşılıklı yarara dayanan ilişkilerin geliştirilmesi yönündeki ardıcıl çalışmaları geçtiğimiz günlerde bir kez daha gözler önüne serildi. Leninci Komsomol'un XVIII. Kongresi'nde, SBKP MK Genel Sekreteri ve Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı L. İ. Brejnev, tüm ilerici güçleri körüklenen silâhlanmaya daha aktif karşı çıkmaya çağırdı. «Amacımız, barış içinde yan yana yaşamak ve uluslararası alanda barışı güvence altına almaktır» dedi.

Nisan ayı sonunda Sovyet gençliği temsilcileri önünde söylenen bu sözler, Mayıs ayının ilk haftasında, L. İ. Brejnev'in F. Almanya gezisiyle pratikte uygulamaya konuldu. Bu ziyaret, SBKP'nin, Sovyet hükümetinin barışı güçlendirme, Helsinki kararlarını yaşama geçirme, en başta da silâhlanmayı önleme yönündeki yolculuk bilmez, ardıcıl çabalarının yeni bir örneği idi. Sovyetler Birliği ile Federal Almanya yetkilileri arasında yapılan resmi görüşmelerin ana konusunu silâhsızlanma, barış ve güvenliği güçlendirme, her iki ülke arasında ekonomik-teknik işbirliğini geliştirme sorunları oluştuyordu. L. İ. Brejnev, Sovyetler Birliği'nin barış ve silâhsızlanma sorunlarına ne denli önem verdiğini F. Almanya televizyonunda yaptığı konuşmada da önemle vurguladı. «Bugün kalıcı bir barışı sağlamak için silâhlanmaya son vermekten, nükleer ve her türlü yığınsal kırım silâhlarını yasaklamaktan, üretimini durdurmaktan daha güncel bir ödev yoktur» dedi. Brejnev yoldaş, bu sözleriyle tüm barışsever güçleri, emperyalizmin giriştiği korkunç silâhlanmaya, atom ve yığınsal kırım silâhlarına, nötron bombasına karşı ortak savaşımı güçlendirmeye çağırıyor.

**Ordu NATO'nun, emperyalizmin emrinden alınmalı! Er, assubay, ve yurtsever subayların üzerindeki her türlü baskı ve eşitsizliğe son! Ulusal ordu, kışlada demokrasi!**

TKP MK'nin 1 Mayıs belgelerinden

### Dostluk ve iyi komşuluk

Nisan ayının sonunda, ülkemize, Sovyetler Birliği Genel Kurmay Başkanı ve Savunma Bakanı Birinci Yardımcısı Ogarkov geldi. Bu ziyaret kara gün dostumuzun dünyada ve bölgemizde barışın, güvenliğin sağlanması yolundaki çalışmalarının yeni bir kanıtı oldu.

Türkiye Genel Kurmay Başkanı Evren, «Türkiye halkı, yabancı saldırganlara karşı yürüttüğü ulusal kurtuluş savaşında Sovyet Rusya'nın gösterdiği kardeşçe yardımı hiç bir zaman unutmıyacak» sözleriyle tarihsel bir gerçeği dile getirdi. Sovyetler Birliği Türkiye'ye karşı her zaman barışçı bir politika izlemiştir. İki ülke arasında dostluk ve iyi komşuluk ilişkileri, yüce Lenin'in başında bulunduğu ilk işçi-köylü devletin dış politikasının ana ilkeleri arasında yer almıştır. Bu, bugün de böyledir.

Sovyetler Birliği ülkemizle dostluk içinde yaşamak istiyor. Barışın ve güvenliğin garantisi için bir saldırmazlık anlaşmasının bağlanmasını öneriyor. Çok yönlü işbirliği ilişkilerinin ekonomik alandan politik alana da yayılması için çalışıyor. Ekonomik ve teknik yardımlarını artırıyor. Böylece emperyalizmin dayattığı geri kalmışlığı kırma, endüstrileşme ve ekonomik bağımsızlık savaşımıza objektif bir temel hazırlanıyor. Binlerce emekçimize iş, ekmek sağlanıyor.

Türkiye'nin öteki sosyalist komşularıyla da benzeri ilişkileri gelişiyor, onlarla da çok yönlü bir işbirliğinin kapıları açılıyor. Bunun iyi bir örneği Bulgaristan'dır. Başbakan Ecevit ile BKP MK Birinci Sekreteri ve Devlet Konseyi Başkanı T. Jivkov arasında yapılan resmi görüşmelerden sonra yayınlanan ortak bildiride, her iki ülke arasındaki işbirliğinin daha da geliştirilmesi için yeni olanakların varlığı belirtildi.

Türkiye'nin komşusu sosyalist ülkelerle ilişkilerinde yeni, ileri adımların atılması, böylesi bir gelişme halkımızın yararına. İşçi sınıfı, halkımız barış, sosyalist ülkelerle, en başta Sovyetler Birliği'yle dostluk istiyor. 1 Mayıs'da yüzbinlerce emekçimiz barış, silâhsızlanma, halklar arasında dostluk ve kardeşlik belgilerini haykırdılar. TKP, bütün sosyalist ülkelerle, en başta Sovyetler Birliği'yle karşılıklı yarara dayanan işbirliği ilişkilerinin güçlendirilmesi, iki ülke arasında dostluk ve saldırmazlık anlaşmasının bağlanmasını istiyor, bunun için savaşıyor.

### Birliğe doğru

İlerici sanat, edebiyat ve kültür dünyamızın en can alıcı sorunlarının başında, bu alanda çalışan kişi, örgüt ve akımların, işçi sınıfının yolunda, ilerici ilkeler çerçevesinde birliğini kurma savaşımı yer alıyor. Son zamanlarda tartışmaya başlanılan «ulusal demokratik kültür sorunu» böyle bir eğilimin varlığını kanıtlıyor.

Açıktır ki, ulusal kültürün demokratik ve sosyalist öğeleri açık ve kesin bir biçimde burjuva ve küçük burjuva ideolojilerinin her türüne karşı savaş içinde ayıklanmalı, tüm yönleriyle değerlendirilmeli, ortaya konmalıdır. Ulusal kültür kaynaklarımızın bu yönde ayıklanması, değerlendirilmesi, işçi sınıfının enternasyonalist savaşımına ve kültürüne katkıda bulunacak zengin bir hazineyi gün ışığına çıkaracaktır.

Yurdumuzda yaşayan tüm ulusal azınlıkların, Kürt halkının yarattıkları kültürlerin demokratik ve ilerici öğeleri de özgürce ortaya konabilmelidir. Böylesi bir demokratik ortamın hazırlanması için verilecek savaşım, ulusal kültürümüzde demokratik ve sosyalist öğelerin değerlendirilmesi, işçi sınıfının enternasyonalist kültürüyle bütünleşmesi ve onun sonsuz deneylerinden yararlanması yolundaki uğraşımından ayrılmaz. Bu genel ilkeler doğrultusunda sanat, edebiyat ve kültür alanında bütün ilerici güçlerin atacağı birlik adımları kararlılık ve güvenle ilerleyecektir. Bu yönde atılacak adımlara sosyalist ülkelerin, en başta Sovyetler Birliği'nin zengin deneyleri yol gösteriyor, ışık tutuyor.

Yurdumuzda bu yöndeki gelişme, tüm ilerici, yurtsever sanatçıları, edebiyatçıları, kültür kişilerini işçi sınıfımızın savaş biliminin ışığında birleştirmek yolunda elde edilen yeni kazanımlar sevindiricidir.

Kısa bir süredir yayınlanmasına karşın «Devrimci savaşımında sanat emeği» dergisinin çabaları, bu savaşımı daha da ileri götürecek nitelikleri taşıyor. Sanat Emeği Dergisi sosyalist gerçekçi kuram ve yöntemi benimseyen ve bu yönde birleştirici, açık ve kesin tutumuyla sanat, edebiyat, kültür dünyamızda saygın ve onurlu bir yer alıyor. «Sanat emeği»nin savaşımına katılmak, sanat emeklerini işçi sınıfımızın savaş yolunda birleştirmek her komünist, sosyalist, demokrat, ilerici, yurtsever sanatçının, edebiyatçının ve kültür kişinin görevidir.

**Bağımsız, emperyalizmin harpçi bloklarından, NATO'dan çıkmak, ileri demokratik Türkiye için, işçi sınıfının, köylülerin, diğer orta katmanların Ulusal Demokratik Cephesini kurma yolunda ileri!**

## Lenin Köşesi

### Marksizm üstüne

5 Mayıs'ta bütün ilerici insanlık yüce devrimci Karl Marks'ın 160. doğum yıl-dönümünü kutladı. Marksizmin güncelliğini, Marksizm ile Leninizmin ayrılmazlığını bir kez daha vurguladı.

V. İ. Lenin, Marks'ın, Marksizmin rolünü şöyle belirtir: «Marks ve Engels'in büyük evrensel-tarihsel hizmeti, kapitalizmin çöküşünü ve insanın insan tarafından artık sömürülmiyeceği komünizme geçişin kaçınılmazlığını bilimsel çözümlenemeyele kanıtlamalarıdır.

Marks ve Engels'in büyük evrensel-tarihsel hizmeti, bütün ülkelerin proleterlerine, kendi rollerini, görevlerini, uğraşlarını, kapitale karşı devrimci savaşta ilk eyleme geçen olmayı ve bu savaşta tüm emekçileri ve sömürülenleri çevresinde birleştirmeyi göstermeleridir.» (Tüm yapıtlar, c. 37, s. 169. «K. Marks ve F. Engels için dikilen anıtın açılış konuşması»ndan.)

«Marks'ın öğretisi, felsefenin, ekonomi politiğin ve sosyalizmin en büyük temsilcilerinin öğretilerinin dolaysız ve doğrudan bir uzantısı olarak doğmuştur.» «Proletaryaya, bütün ezilen sınıfların içinde boğulduğu fikir köleliğinden kurtuluş yollarını yalnız Marks'ın felsefi materyalizmi gösterir. Kapitalist sistem içinde proletaryanın gerçek durumunu, yalnız Marks'ın ekonomik teorisi açıklar.» (Tüm yapıtlar, c. 23, s. 40-47, «Marksizmin üç kaynağı ve üç ögesi» yapıtından.)

Lenin, Marksizme düşman akımların ortaya çıkışını şöyle belirtir: «Tarihin diyalektiği öyledir ki, Marksizmin teorik utkusu, onun düşmanlarını, Marksist kılıfına bürünmeye zorluyor. İçinden çürüyen liberalizm, kendini sosyalist oportünizm biçiminde canlandırma yolunu deniyor. Bunlar sınıf savaşından vazgeçmekle alçakça «toplumsal barış» (köle sahipleriyle barış) öğüdünü veriyor.» (Tüm yapıtlar, c. 23, s. 2. «K. Marks'ın öğretisinin tarihsel yazgısı» yapıtından.)

Lenin, sınıf düşmanlarının tüm saldırılarına karşı Marksizmin yeni yeni utkular kazandığını söyler: «Marksizmin ortaya çıkmasından beri dünya tarihinin her üç büyük dönemi de Marksizme yeni doğrulamalar ve yeni utkular getirmiştir. Ama, tarihin gelmekte olan döneminde, proletaryanın öğretisi olarak Marksizmi, daha büyük bir utku beklemektedir.» (C. 23, s. 4.)

«Marksist öğretisi güçlüdür, çünkü doğrudur. Kapsamlıdır, uyumludur ve insana kör inancın, gericiğin ve burjuva baskısını savunmanın hiç bir biçimiyle bağdaşmayan, eksiksiz bir dünya görüşü sağlar.» (Tüm yapıtlar, c. 23, s. 43. «Marksizmin üç kaynağı ve üç ögesi» yapıtından.)

Türkiye komünistleri Marksizme-Leninizme sınıksız bağlılardır. Bu bağlılık emperyalizme, gericiğe, sömürüye karşı savaşta yeni yeni başarıların temel güvencesidir.

### Karl Marks'ın 160. doğum yıldönümü ve TKP

Marksçı düşünce ve yönetime başvurmadan çağımızın devrim sorunlarına çözüm bulmak olanaksızdır. Lenin'in dediği gibi, Karl Marks insanlık tarihinin, toplum gelişmesinin kaçınılmazlıkla sosyalizme varacağını ispatlamıştır. İşçi sınıfının bu amaçla ulaşmakta tarihsel rolünü, savaş yolunu ve yöntemlerini bilimsel olarak göstermiştir.

Marks ve Engels'in temellerini attıkları bilimsel sosyalizmi daha sonra Lenin geliştirdi, çağımızın koşullarına uyguladı. Marksizm-Leninizm böyle oluştu. Marksizm-Leninizm komünist partileri için sömürden kurtulmanın, sosyalist devrimin, sosyalizmin, komünizmin kuruluşunun pusulasıdır. Yeryüzünde 90'dan fazla komünist ve işçi partisinin, sosyalizme yönelik ulusal kurtuluş hareketlerinin savaş ve kurtuluş bayrağıdır.

Marks, Engels ve Lenin'in kurup geliştirdikleri diyalektik ve tarihsel maddecilik, kapitalizmin ve sosyalizmin ekonomi-politiği, sosyalist devrim ve proletarya diktatörlüğü teorisi, komünist partile-

rinin sosyal kurtuluş ve sosyalizmi kurma savaşımında öncü rolünü içeren teori, bu savaşımın ilke ve yasallıkları, başta proletarya enternasyonalizmi ilkesi, çağımızın devrim sürecinin ana öğretisini oluşturur.

Yeryüzünde, insanlık tarihinde hiç bir çağrı, ezilenlerin, aynı zamanda sömürülenlerin, yazgısını Marks ve Engels'in dört sözcükten kurulu çağrısı gibi etkileyememiştir. Bu dört sözcükten kurulu çağrı doğanın, coğrafyanın, şövenizmin, kör inançların sınırlarını, çemberlerini yarmış geçmiştir. Sömürülenleri, despotları titretmiş, sömürülenleri, ezilenleri kurtuluş, sosyalizme ve komünizme yöneltmiştir: **BÜTÜN ÜLKELERİN PROLETERLERİ BİRLEŞİNİZ!**

TKP varlığı süresinde Marks'ın, Engels'in, Lenin'in öğretilerine bağlı kalmıştır. İşte bu bağlılık Türkiye'de işçi sınıfının emekçi halkın kurtuluş yolunu açıyor. TKP, büyük devrimci Karl Marks'ın 160. doğum yıldönümünü bir dizi toplantı, seminer ve anma törenleri ile kut-

### Maoculuğun her türüne karşı savaş

Varolduğu her yerde olduğu gibi Maoculuk ülkemizde de parça parçadır. Bunların çeşitli adlar altında çeşitli türleri ortaya çıkıyor. Birbirinden ne kadar ayrı görünürlerse görünsünler, Maoculuğun bütün türleri Sovyetler Birliği'ne, sosyalist dünya sistemine, dünya komünist ve işçi hareketine, sosyalizme yönelik ulusal kurtuluş hareketlerine düşmanlıkta birleşiyorlar. «Aydınlık-Halkın Sesi» grubu ülkemizde yeni türden bir anti-komünist parti oluştururken, öte yanda «Halkın Birliği» ve «Halkın Kurtuluşu» adları altında toplanan Maocu provokatörler de benzer partiler kurma çabası içinde bulunuyorlar.

Maocular ayrı ayrı adlar, ayrı ayrı kıylıklar altında AP ile MHP ile, ne kadar gerici-faşist varsa tümüyle aynı telden çalışıyorlar. Sahibinin Sesi'nden söylüyorlar. Hepsinin başı, patronu Amerikan emperyalizmidir.

Türkiye'deki Maocuların bir kesimi, toprak ağalarının, gerici burjuvazinin kucagında büyümüş, şimdi de onlarla işbirliği kurmuş Perinçekçilerdir. Bunlar CIA ile, MIT'le üst düzeyde bağlıdır.

«Halkın Kurtuluşu» ve «Halkın Birliği» adındaki Maocu gruplara gelince, bunlar kumandanı aynı olan karşı-devrimci haçlı seferinin pratikteki eylemcileridir. MIT, Kontr-gerilla gibi terör örgütleriyle bağlıdırlar. Maocu faşistler arasında böyle bir işbirliği kurulmuş, eş güdüm sağlanmıştır. Zaman zaman bu mafyalar arasında kanlı vuruşmalar da oluyor. Sonra, «oportünist tekke şefleri» diye küfür ettikleriyle, kendi «arkadaş»larının katilleriyle kolkola giriyorlar. Bu yozlaşmış, moralce çökmüş politika gangsterlerini birleştiren azı bir anti-Sovyetizmdir, bunun doğal uzantısı anti-komünizmdir. Amerikan emperyalizminin, CIA'nin çizdiği rotadır. TKP ve işçi örgütlerine düşmanlıktır. Bunun için Maoculuğun her türüne karşı savaş zorunluktur.

Türkiye işçi sınıfı Maoculuğa karşı savaşçı faşizme ve emperyalizme karşı savaştan ayrı tutmadığını 1 Mayıs 1978'de bir kez daha göstermiştir.

Bu yılın 1 Mayıs'ında bu anma, kutlama en yığinsal ölçülere ulaştı. 1 Mayıs'la Marks'ın 160. doğum yılı, hemen hemen içiçe geçti. Marks'ın, Engels'in, Lenin'in portreleri işçi sınıfının, emekçilerin elleri üzerinde 1 Mayıs alanına girdi. «Bütün ülkelerin proleterleri, birleşiniz!» belgisi, yürüyüş kollarının başında taşındı. Marksizm-Leninizm ilkeleri yüzbinleri böylesi bir savaşla kucaklıyor. Karl Marks'ın «Yığınları kucaklayan teori, maddesel güce dönüşür» sözü böylesi bir savaşla gerçekleşiyor.

## 1 Mayıs ve sonrasında Türk-İş

1 Mayıs kutlamasının başarıyla sona ermesi, işçi sınıfı için, sınıf ve yığın sendikacılığı için hem gerici-faşist güçlere, hem de sarı sendikacılığa; Türk-İş yönetimine karşı elde edilmiş yeni bir başarıdır. Hak-İş ve MİSK gibi açık gerici, faşist konfederasyon başları 1 Mayıs'ın kutlanmasının yasaklanmasını istediler. Türk-İş başları ise, böyle bir tutumun Türk-İş tabanının tepkisini büyüteceğini bildiklerinden «1 Mayıs'a katılmayacağız!» yasağıyla işçileri durdurmaya çalıştılar.

Türk-İş'li işçiler, sendikacılar bu yasaklara boyun eğmediler; Türk-İş'e bağlı sendikaların bir kısmı ve onbinlerce işçi DISK'li sınıf kardeşleriyle ve diğer emekçilerle omuz omuza faşist tirmanışa, emperyalizmin kölelik zincirlerine, bunalımın zamlarla, vergilerle, işsizlikle ve pahalılıkla üzerlerine yıkılmasına karşı, anti-faşist, anti-emperyalist eylem ve cephe birliği için yürüdüler. İşçi sınıfının politik ve sendikal birlik savaşının yeni güçlü bir adım attığını 1 Mayıs alanında gösterdiler.

1 Mayıs kutlaması, Türk-İş'te sınıf ve yığın sendikacılığını savunan ilerici, yurt-sever sendikacılara yeni bir güç verdi. 1 Mayıs komitelerinde, 1 Mayıs alanında birleşen güçlerinin yıkılmazlığını gören işçiler, şimdi, sarı sendikacıları başlarından atabilmek için daha örgütlü, daha güçlü savaşıyorlar. 1 Mayıs sonrasında sarı sendikacılara karşı ilk başarı Petrol-İş Sendikasının genel kurulunda elde edildi. Amerikan yetiştirmesi, anti-komünist eski Topkar yönetimi Petrol-İş'in başından atıldı. İlerici sendikacılar yeni yönetime seçildiler.

Petrol-İş'te Topkar yönetimini bugüne kadar ayakta tutanlar, ülkemizin petrolünü ellerine geçirmiş olan Mobil, Shell ve British Petroleum gibi emperyalist şirketlerdi. Bunlar Demirel hükümetlerini de ayakta tutmaya çalıştılar. Topkar da bunlara bağlı olarak Devlet Güvenlik Mahkemelerine karşı direnen işçileri işten atmak için Demirel'le işbirliği yaptı; sendika şubelerini AP'li gerici sendikacılara teslim etmek yoluna gitti. Ama, buna işçiler izin vermediler.

1 Mayıs sonrasında elde edilen bu başarı, işçi sınıfının birlik savaşının güçlenmesinin, sendikal birliğin sağlanmasında, sarı sendikacılığın ve sınıf uzlaşmacılarının yenilmesindeki önemini açıkça gösteriyor.

*Vergi yükü tekellere! Esnaf ve zanaatkârlara destek! Memurlara grevli, toplu sözleşmeli sendikal haklar!*

TKP MK'nin 1 Mayıs belgilerinden

## Vergi yükü tekellere

*Büyük tüccar, sanayici ve serbest meslek erbabı geçen yıl ortalama 14 bin 790 lira gelir vergisi ödemiştir. Yan ödeneği ve ek gelir kaynağı olmıyan memur aynı yıl ortalama 35 bin lira, sanayi kesiminde çalışan bir işçi ise, 23 bin lira gelir vergisi ödemiştir...*

Bu açıklamayı Maliye Bakanı Müezzinoğlu yaptı. Bakan, 1976 yılında toplanan gelir vergisinin yüzde 66'sının işçi ve dargelirli memurların cebinden çıktığını da açıkladı.

Bu veriler, Türkiye'de vergi yükünün kimlerin sırtında olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Emperyalizmin, yerli-yabancı tekellerin çıkarları doğrultusunda uygulanan bu vergi sistemi, işçi sınıfını, emekçi yığınlarını sömürme ve soyma mekanizmasının önemli bir çarkıdır. Dolaysız vergilerin yanında bir de dolaylı vergiler vardır ki, bunlar çeşitli mal ve hizmetlerin fiyatlarına yansır ve en başta geniş tüketici yığınına oluşturan emekçilerin cebinden çıkar. Özellikle son bir yıl içinde, gerici-faşist karması hükümetin yaptığı yüksek zamlar da bu sonuçları doğurmuştur. Durum böyleyken, hükümet «Vergi yasalarında değişiklik» tasarısıyla 60 milyar liralık yeni bir vergi yükü getirmeyi amaçlıyor. Tasarıya bakılırsa, bu yeni vergi yükünün büyük bir bölümü yine emekçilerin omuzlarına yükleniyor. Böyle bir duruma emekçilerden sert tepki geleceğini bilen Demireller, Türkesler ise, sosyal demagojiyle halkın tepkisini kendi politik çıkarları doğrultusunda sömürmeye yelteniyorlar. Bu gerici-faşist çevreler «eski hamam, eski tas» sömürü ve talan düzeninin sürmesini, ancak suyun başında kendilerinin olmasını istiyorlar.

Evet! Vergi yasaları değiştirilmelidir, adaletsiz vergi sistemine son verilmelidir. Ama bu ancak emperyalizme, işbirlikçi, tekeli burjuvaziye karşı bütün ulusal, demokratik güçlerin savaş birliğiyle, köklü bir reformla olur. Bunu TKP, «Eylem Programında» açıkça gösteriyor. «Ağırlık dolaylı vergilerden, dolaysız vergilere kaydırılmalıdır. Gelire oranla vergiler progresif olarak artmalı, az veya orta gelirler için vergi oranı indirilmelidir. İşçilerin, küçük ve orta memurların, köy emekçilerinin, orta halli kent katmanlarının vergi dışında tutulan gelir payı yükseltilmelidir. Zanaatkârlardan, küçük esnaktan ağır vergiler alınmamalıdır.»

## Gurbette savaş

Kapitalist Avrupa'da işsizlik azalmıyor, artıyor. Bunalım derinleştikçe tekeli burjuvazi yükü işçi sınıfına, öncelikle yabancı işçilere yüklemeye devam ediyor. Yabancı işçilerin uğradığı haksızlıklar ve eşitsizlik süregidiyor. Çalışma, yaşam koşulları sürekli kötüleşiyor.

Mayıs ayının ilk haftalarında, başbakan F. Almanya'ya gitti. Ama orada çalışan işçilerin sorunları ile ilgilenmek için değil. En başta emperyalist tekellerden, NATO generallerinden yeni silâhlar istemek için. Oysa işçilerimiz silâh değil, iş istiyorlar, demokratik haklar, eşitlik istiyorlar. «Silâhlanmaya son!» diyorlar. Haklarını elde etmek için örgütlü savaştan başka yol olmadığını görüyorlar. Mart ayının sonunda Essen'de Federal Almanya İşçi Dernekleri Federasyonu-FIDEF, bin delege ve konuğun katıldığı 2. Kurultayını yaptı. Yeni yönetim kurulu seçildi. Bir dizi önemli kararlar alındı. Yeni dernekler FIDEF'e katıldı. FIDEF bugün F. Almanya'da işçilerimizin en yığınasal birlik ve savaşım örgütüdür. Kurultayda, yurdumuzda faşist tehlikeye karşı, işçi sınıfının, tüm ulusal demokratik güçlerin eylem birliğinin zorunluğu vurgulandı. Anti-emperyalist kararlar alındı. Eğitim ve emeklilik sorununun kesin çözülmesi, birlik sendikaları ile bağların güçlendirilmesi, MHP ve Ülkü Ocakları gibi tüm faşist örgütlerin dağıtılması, 141-142'inci maddelerin, TKP'ye konan yasağın kaldırılması için aktif bir eylem yürütmek, FIDEF'in aldığı kararlar arasındadır.

Yurtdışında çalışan Türkiyeli işçilerin en bilinçli, öncü kesimi işçi sınıfının Marksçı-Leninci partisi, TKP'de birleşiyor. Yurt dışındaki parti örgütleri, işçilerimizin savaşımını örgütlemek, Türkiye işçi sınıfının savaşlarıyla daha sıkı bağlarla bağlamak için çalışıyorlar. TKP, işçilerimizin ekonomik ve politik istemleri için, o ülkelerin kardeş komünist partileriyle elele, ardıcıl bir savaşım yürütüyor. İşçilerimiz, 1 Mayıs'da Batı Avrupa ülkelerinde diğer uluslardan işçilerle birlikte yürüdüler. «Yaşasın işçi sınıfının birliği!», «Herkes iş!», «NATO'dan çıkılsın!», «Emperyalizme kölelik anlaşmaları yırtılsın!», «TKP'ye özgürlük!», «Anayurdumuzda iş istiyoruz!» belgilerini haykırdılar. Proletarya enternasyonalizmini böyle eylemlerle yaşama geçirdiler. Yurt dışındaki işçiler, proletarya enternasyonalizminin bu canlı örneklerini Türkiye işçi sınıfının savaşına aktarıyorlar.

TKP, bankaların, yerli yabancı tekellerin orta katmanları sömürmesine, ezmesine karşı savaşır ve bu tabakaların ekonomik, politik, sosyal isteklerini, çıkarlarını savunur.  
(TKP programından)

# M İ L İ T A N L A R D A N

## Büyük miting

1 Mayıs sabahının erken saatlerinde İstanbul'da işçiler, emekçiler dört bir yandan sel gibi akarak semt semt birikmeye başladılar. DISK'e bağlı sendikalar, Türk-İş'li, sendikasız işçiler, flamalar, pankartları, kızıl bayraklarıyla dalga dalga Tak-sim'e, 1 Mayıs alanına aktılar. Benim içinde bulunduğum yürüyüş kolu, Maden-İş Sendikasına bağlı işçiler alanda en büyük ve disiplinli grup olarak göze çarpıyordu. Köy emekçileri 1 Mayıs'ta işçi sınıfıyla bağlaşmanın en güzel örneğini veriyorlardı. Trakya'dan Hakkâri'ye dek, köylüler 1 Mayıs alanında işçi sınıfının savaş sıralarında örgütlü olarak temsil ediliyorlardı.

İşçi sınıfının yanında savaşan öğretmenler, «Evlât acısına son!» diyen ilerici kadınlar, analar, «Yolumuz işçi sınıfının savaş yoludur!» diyen gençler, teknik elemanların, memurların, sanatçıların, yazarların örgütleri alanı dolduruyorlardı. Alan kızıl bir gelincik tarlası havasına bürünmüştü. TKP MK Genel Sekreteri Bilen Yoldaş'ın 1 Mayıs konuşması çoğaltılarak dağıtılmış, elden ele dolaşıyordu. Saat 15.30'da artık alan dolmuştu. DISK Genel Başkanı A. Baştürk'ün konuşmasından önce bir anda alanın dört bir yanında «TKP'ye özgürlük!» ve «Atılım bizimle!» flamaları açıldı. Alan bu belgilerle inledi. İşçi sınıfının, emekçi yığınların derin özlemi böylece dile geliyordu. Çevremde herkes engin bir coşku içindeydi. Yüzbinler, «Faşizme geçit yok!», «MHP kapatılsın!», «NATO'ya hayır!», «Yaşasın işçi - köylü bağlaşıklığı!», «Yaşasın Türk ve Kürt halkının savaş birliği!» belgilerini hep bir ağızdan haykırıyorlardı. 1 Mayıs'tan hepimiz faşist tehlikeye, emperyalizme karşı savaşta daha da bilenmiş olarak çıktık.

*İstanbul'dan genç bir işçi*

**Bölgemizde barış-güvenlik! Komşularımızla, sosyalist ülkelerle dostluk ve işbirliği!**

**Sovyetler Birliğiyle dostluk ve saldırmazlık anlaşması imzalsın!**

**Emperyalist tekellerin, para fonlarının sömürsüne ve dayatmalarına karşı, ekonomik bağımsızlık için savaş!**

*TKP MK'nin 1 Mayıs belgelerinden*

## 1 Mayıs'a doğru

Ege'nin İzmir, Aydın, Manisa, Balıkesir, Denizli, Muğla, Uşak illerine bağlı çeşitli ilçelerin yüzlerce köyünde, köy emekçileri en yakın dostları, can kardeşleri işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve savaş günü 1 Mayıs'a katılmak için var güçleriyle hazırlanıyorlar. Flamalar, pankartlar yazılıyor, dağ-taş, köy yolları 1 Mayıs belgileriyle donatılıyor. İstanbul'da 1 Mayıs alanında biz köy emekçileri de işçi sınıfının yanbaşında örgütlü olarak yer alıyoruz. Bu eylemimiz işçi-köylü bağlaşıklığı yolunda bir kilometre taşıdır. 1 Mayıs'da işçi sınıfıyla omuz omuza!

*Ege'den genç bir köylü*

## Bölücülüğe hayır!

Bremen Klöckner Hütte fabrikasında faşist bozkurtların ve öteki gerici grupların işçi temsilciliği seçimlerinde oynadıkları oyunlar boşa çıkarıldı. Yapılan seçimlerde patronun öne sürdüğü Doğan Yiğit grubu 6.000 kişilik fabrikada ancak 82 oy alabildi. Alman Komünist Partisi üyesi, özerili, bilinçli işçi arkadaşımız Röpke'nin önderliğindeki sendika listesi 2.721 oy alarak ezici çoğunluğu kazandı. Seçimler şunu bir kez daha gösterdi ki, Türkiye'li işçiler eski-yeni Hitlercilerin, şövenistlerin provokasyonlarına gelmiyor. Kaba anti-komünizm ile, bölücü burjuva milliyetçiliğiyle yola çıkan tüm grupçuklar yerli ve yabancı işçilerin birliğini bozamıyor. Sendika üyesi olan ve olmayan, partili, partisiz, sosyal demokrat, komünist, değişik görüş ve inançlardan işçiler

işçi sınıfının birliğini Klöckner Hütte'de korudular. Bu birliğin korunmasında belirleyici rolü yerli ve yabancı işçilerin gerçek savaş dostu komünist yoldaşlar oynadı. Türkiye'li işçiler de komünist Röpke ve 17 arkadaşını seçtiler. TKP'li işçiler ve sempatanları bu listeyi var-gücüyle destekledi. Seçimlerden sonra işyeri toplantısında konuşan bir Alman işçisi, Türkiye'li işçilerin seçimlerde bilinçli olarak oy verdiklerini, seçim sonuçlarının tüm fabrikada sevinçle karşılandığını söyledi. Tekelci kapitalistlere, sömürüye karşı işçilerin birliği, ortak sınıf çıkarları için verilen savaşımı her geçen gün güçleniyor.

*Brême Klöckner Hütte'de çalışan bir işçi*

## Sömürüye karşı

Çalıştığımız yer adeta güneş görmeyen bir hücreye benziyor. Küçük sarı camlarla kaplanmış pencereleri, sarı lambaları ile 8 saat çalışanları mesai bitiminde soluk bir renkle salıveriyor. Boğuyor işçileri boya ve asit kokusu. Havalandırma tertibatı devamlı bozuk. Sık sık asit patlamaları oluyor. Hiçbir önlem alınmadığı gibi suç de bizim üzerimize atılıyor. Çoğumuzun elleri yanık içinde. İşçiler tek tek şikâyetlerle bu olayların önüne geçilemediğini artık görüyor. Ancak birlikte hareket edersek, örgütlenirsek haklarımızı alabiliriz bilinci geliyor. İşçilerin çalışma koşullarının iyileştirilmesi için direnişi komünistler örgütüyor, bireysel çıkışları örgütlü savaşıma dönüştürmek için çalışıyorlar.

*Münih - Siemens'den bir işçi*

## Faşist zorbalık

(2. sayfadan devam)

**yasal haklar sağlanmasını istiyor.» Bu «bölücülüktür» diyorlar.**

Hem kel, hem fodel, hem suçlu, hem güçlü işte buna derler. Anayasayı en başta Bayarlar, Demireller, Türkeşler çiğnediler, çiğniyorlar. Anadolu topraklarını, Türk ordusunu, devlet sınırlarını Amerikalılara, NATO'lara verenler bu gerici egemen çevrelerdir. Faşizme tırmananlar ve onlara yardım edenlerdir. Memetçikleri Kore'lerde kırdıranlardır. Kıbrıs'a dalan, Yeşilada'yı bölenlerdir. Faşist komandoları halkın üzerine sürenlerdir. Sıkıyönetimleri uygulayanlardır.

Bugün Doğu illerinde edimsel, somut biçimiyle valiler sıkıyönetim uyguluyorlar. Kürt halkına karşı yeni bir kırmı harzlığı var. Bu canavarlık karşısında, eli kanlı Demirellerin, Türkeşlerin onlarla elele veren Maocuların karşısında hiç bir yurtsever, hiç bir namuslu kişi eli bağlı duramaz. Kürt beyleri, her zaman ki gibi, gericiliğin eline oynuyor. Kürt halkının can düşmanı olanlar birleşiyor. Bazı yolunu şaşırmış, sözde «aydın» geçen kimseler: «Özgürlük» diyor, ama faşist saldırıları bırakıp ilericilere sataşılıyor.

Faşist zorbalık Doğu illerinde, Kürdistan'da ateşle oynuyor. Yurttaş yurttaş kıldırarak girişimlerini bu bölgeye aktarmak çabasında. Buna karşı bütün demokratik güçler uyanık olmalıdır. İlerici güçlerin birliği sağlanmalıdır. Komünist Partisi, komünistler, emperyalistlerin, faşistlerin kanlı provokasyonlarına karşı yığınları uyarmak, onları örgütlemek savaşımını daha da güçlendireceklerdir. Faşist zorbalığa geçit verilmeyecektir.

## Gençliğin ulusal forumu

15-17 Mayıs 1978 günleri İlerici Gençler Derneği'nin 1. Kongresi oldu. Kongre gençlik hareketimizin ulaştığı bilinç, örgüt ve eylem düzeyini sergiledi. Gençlerimizin işçi sınıfının öncülüğünde, anti-emperyalist, anti-faşist amaçlar için savaş yolundan yürüdüğünü gösterdi. İşçi, emekçi ve öğrenci gençliğin yığın örgütü IGD, gençliğe iş, meslek eğitimi, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü için savaşıyor. Bu amaçla ulaşmak için savaş yolunun emperyalizme, NATO'lara, silâhlılamaya, faşist tehlikeye karşı direniş alanlarından geçtiğini, bu forum bir kez daha vurguladı.

İlerici gençlik-IGD, anti-emperyalist, anti-faşist gençlik hareketinin, bütün ulusal demokratik güçlerin eylem birliğini sağlama savaşına ardıcıl bir biçimde katılıyor. Onun önünde bugün, bütün anti-emperyalist, anti-faşist, demokratik gençlik örgütlerini, akımlarını bir savaş platformunda birleştirmek görevi duruyor. Bu ulusal çapta çözüm bekliyen bir sorundur. IGD bunun savaşını veriyor. Gençlik hareketi bu aşamaya, bu örgütlü düzeye çetin savaşlarla geldi. İşbirlikçi büyük burjuvazinin cinayetlerine, 12 Mart sıkıyönetim terörüne, faşist komandoların, Maocu bozkurtların saldırılarına nice gençlerimiz kurban gitti. İlerici gençlik, gerici-faşist hükümetlerin engellerini yene yene, sağlı, «sol»lu saldırılara göğüs gere gere, yiğitçe dövüşerek bu günlere geldi. Emperyalist bağımlılığa, faşist tirmanışa karşı savaş alanlarından geçti. 1 Mayıs'larda, MESS patronlarına karşı Maden-iş'in grevleriyle dayanışmada değerli deneyimler edindi. IGD bugün, uluslararası demokratik gençlik örgütleriyle birlik ve dayanışmasını pekiştiriyor. XI. Dünya Gençlik Havana Festivali hazırlıklarına aktif katılıyor. Ulusal plânda olduğu gibi, dünya gençlik hareketi içinde de saygınlık kazanıyor.

«Yolumuz işçi sınıfının yoludur» diyen gençliğin bu başarıları yalnız işbirlikçi büyük burjuvaziyi değil, kendilerine sosyalist diyen bazı çevreleri de korkuttu. Bunlar, gençlik hareketindeki bu güçlü atılımı desteklemek yerine, ayrı ayrı gençlik örgütleri kurma, bölücülük yapma yoluna gittiler. Ama gerçek yatağını bulan gençlik hareketinin bu yoldan coşkun bir sel gibi akışını hiçbir engel durduramaz.

IGD'nin 1. Kongresi gençliğimizin savaş yolunda, ona yeni bir güç kaynağı oluyor. Ama, yeni görevler, yeni sorumluluklar da getiriyor. İlerici gençliğin emperyalizme, işbirlikçi burjuvaziye, faşist tirmanışa, Maoculara karşı savaşta şimdiye kadar ki başarıları, onun işçi sınıfıyla kopmaz bağlarla bağlı olması, gelecekteki yeni başarıların da güvencesidir.

## Öğretmenlerin büyük forumu eşğinde

Geçtiğimiz aylarda bazı demokratik yığın örgütlerinin Genel Kurulları yapıldı. Hemen hemen hepsinde somut sorunlar ortaya kondu. Bu sorunların çözümü için çoğu kez anti-emperyalist, anti-faşist eylem birliğinin zorunluğu üzerinde görüşbirliği oluştu. Teknik elemanların örgütünde bu süreç daha somut oldu.

Öğretmenlerin yığın örgütü TOB-DER de kongreye hazırlanıyor. Öğretmenler baştan beri işçi sınıfının, emekçi halkımızın yanında olmayı, emperyalizme, faşizme ve her tür gericiliğe karşı savaşım vermeyi temel görevleri arasında saymışlardır. Bu yüzden faşist, gerici saldırılara yoğun biçimde uğramış, yalnız MC döneminde 28 kurban vermiş, on bini aşkın öğretmen sürülmüş, bombalanan şube lokalleriyle faşistlerin boy hedefi olmuştur, olmaya devam ediyor. Kongreye bu koşullar içinde gidiliyor. Bu büyük forumda öğretmenlerin tartışacağı çok önemli sorunlar var: Öğretmenler, toplumun, eğitim ve öğretimin demokratikleştirilmesinin ardıcıl savunucusudur. Bunun için devlet aygıtındaki ve eğitim kurumlarındaki faşistlerin kesinlikle temizlenmesini, MHP ve Ülkü Ocaklarının

kapatılmasını, hükümetin bu yolda daha kararlı bir politika izlemesini, can güvenliği ve öğretim özgürlüğünün tam sağlanmasını, eğitim programlarının, kadrolarının demokratlaştırılması, danıştay kararlarının yerine getirilmesi, sorumluların cezalandırılmasını kesinlikle istiyor, bunun için savaşıyorlar. Ekonomik istemlerinin karşılanması, günün koşullarına uygun bir yaşam düzeyi sağlanması için savaşıyorlar. Elbette bu sorunların çözümünü sağlamada grevli, toplu sözleşmeli sendikal hakları almak başta geliyor.

Sonra öğretmenlerin anti-faşist, anti-emperyalist eylem birliğinin örneklerini verdikleri 20 Mart «Faşizme ihtar!» genel grevi, «NATO'ya hayır!» ve 1 Mayıs mitingi nedeniyle açılan soruşturma ve kovuşturmalara karşı savaşımı örgütlemek sorunu var. Öğretmenlerin eylem ve örgüt birliğini sağlamak ve güçlendirmek güncel sorundur. Bunun için de, TOB-DER içinde bazı yöneticilerin bölücü ve anti-komünist tutumlarına son vermek önem taşıyor. Bu, geniş öğretmen yığınının eğilimine tamamen uygun bir istemdir.

## Savaş birliği

Doğu illerinde, Kürdistan'daki son provokasyonları emperyalistler, işbirlikçi burjuvazi, CIA, MİT, Maocular, Türkesçi, MHP'li, Ülkü Ocaklı faşistler, kimi Kürt gerici çevreleri birlikte tezgâhlıyor. Emperyalistler ve desteklediği provokasyon yuvaları ulusal ayrılıkları körüklüyor, mezhep farklılıklarını kışkırtıyor. Bu kışkırtıcılığın amacı açıktır: Kürt halkının savaşını, Türkiye işçi sınıfının gün geçtikçe dev adımlarla gelişen savaşımından koparmak! Türk ve Kürt emekçilerini karşı karşıya getirmek! İki halkın savaş alanlarında örülen birliğini baltalamak! Anti-emperyalist, anti-faşist çıkışları zayıflatmak ... Böylece tirmanan faşizme yol açmak, ortam hazırlamak!

Doğu illerinde, Maocu ajanların, Türkesçi faşistlerin cirit atmaları bu nedenledir. 1 Mayıs'ta «Yaşasın Türk ve Kürt halkının savaş birliği!» belgisini bölücülükle karalamaya yeltenen burjuvazinin, gericiğin bölücü, kışkırtıcı saldırıları bu nedenledir ...

Faşist tirmanışa yol açmak için, Türkesçilerin, Demirellerin son provokasyonları, valilerin ordu birliklerini sıkıyönetim biçiminde kullanmalarıyla daha da tehlikeli boyutlara ulaşıyor. Bugün doğu illerinde Kürt halkının hak eşitliği ve özgürlükleri için verdiği savaş yeniden kâna boğulmak isteniyor. Bunlar emperyalizmin, burjuvazinin kanlı, karanlık plânlarının seziilen, görülen adımlarıdır.

Böylesi bir ortamda iki halkın savaş birliğini tanımamak, ayrılıkçı bir yol izlemek, Türkiye işçi sınıfıyla örgütlü, dayanışma, eylem ve savaş birliği yürütmek, gericiğin, emperyalistlerin işine yarar. Kürt beyleri, burjuva ve küçük burjuva Kürt milliyetçileri, Kürt halkının ulusal ezgiye karşı, özgürlük ve eşit haklar için savaşımını sömürmek, onu serüvenlere sürmek istiyor.

Kürt halkı üzerindeki baskı zincirlerini kırarak, emperyalizmin, faşizmin, gericiğin bu kırım plânlarını boşa çıkarmak güç, savaş birliğidir. Bunu sağlayacak yol, TKP'nin savaş yoludur.

Kürt halkı üzerindeki ulusal ezgiye son! Ordu ve jandarma birliklerinin baskı, soygun ve zorbalıklarına son! Kürt halkına demokratik hak eşitliği! sağlamak, günün belgisidir. Bu uğurda savaş!

Komünist, sosyalist, yurtsever öğretmenler için anti-faşist, anti-emperyalist bir platformda birleşmek, böylece, farklı politik eğilimleri olan ilerici gruplar arasında eylem birliği oluşturmak olanakları vardır. Komünistler, ilerici öğretmenlerin yönetime gelmeleri için vargüçleriyle çalışıyorlar.

# PARTİ YAŞAMI

## Üye adaylığı

TKP, işçi sınıfının, halkımızın savaşla-  
rını örgütüyor. Bu savaşlarda yeni yeni  
deneyler kazanıyor, kadrosu çelikleşiyor.  
1 Mayıs komünistler için böylesi bir sa-  
vaş okulu olmuştur.

TKP çetin sınıf savaşları içinde yığın-  
sallaşmaya doğru adımlar atıyor. İşçi  
sınıfından, diğer emekçi katmanlardan  
yeni yeni, genç savaş erleri TKP sıraları-  
na katılıyor. Bu çok olumlu sürecin ge-  
tirdiği bazı sorunlar, görevler de vardır.  
Değişik politik-ideolojik akımların etki-  
sinden kopmuş, ama henüz onların izle-  
rini taşıyan öğeleri, Komünist Partisi'nin  
savaş potasında bu olumsuz izlerden  
arındırmak. Değişik koşullarda savaşan,  
sınıfsal yapıları değişik olan parti örgüt-  
leri arasındaki deneyim ve yetmişlik  
düzeyindeki farklılıkları gidermek. Parti-  
nin Leninci politik-ideolojik ve örgütsel  
birliğini daha da güçlendirmek.

Bu sorunların çözümünde, partiye üye  
almak işlemi başlı başına bir önem taşı-  
yor. TKP'nin tüzüğü, partiye üye olacak  
kimseyi iyi tanımayı şart koşar. Partimi-  
zin çevresindeki sempatan halkaların-  
dan, özellikle sınıf savaşlarında pişen,  
sınanan aktif işçiler partiye alınmalıdır.  
Parti örgütü aldığı kimse için sorumluluk  
taşıır. Ayrıca tüzükte partiye ancak tek  
tek üye alınabileceği önemle belirtiliyor.  
Bu, değişik burjuva ve küçük burjuva  
ideolojilerin egemen olduğu parti ve  
gruplardan gelen sempatanlar için  
daha da önem taşıır. Kuşkusuz en başta  
partiye polis ajanlarının, provokatörlerin,  
sınıf düşmanının, her soydan ve boydan  
oportünistlerin sızmasına karşı uyanık  
olmak, gözleri dört açmak gerek.

TKP tüzüğünde, birçok kardeş komü-  
nist partisinde olduğu gibi, aday üyelik  
süresi ön görülüyor. Bu rasgele konmuş  
bir madde değildir. Lenin, özellikle parti  
yapısı ve üyelerin düzeyi bakımından  
«adaylık süresinin boş bir formalite de-  
ğil, gerçekten çok ciddi bir sınav süresi  
olması» gereğini önemle belirtir. Aday  
üye, bu süre içinde parti örgütünün ver-  
diği görevleri, işleri yapar, bağlı olduğu  
örgütün toplantılarına gider, partinin  
program ve tüzüğünü iyice öğrenir. Parti  
politikasını izler ve uygular. Ancak bu  
süreyi geçirdikten, sılandıktan sonra  
parti üyeliğine geçer. Adaylık süresi,  
hem aday üyenin komünist formasyona  
ulaşması bakımından, hem de partinin  
güvenliği açısından zorunludur. Küçük  
burjuvaziden gelen, veya Marksizm-Leni-  
nizme yabancı akımların, böylesi grup-  
ların etkisinde kalmış aday üyelerin süz-  
geçten geçirilmesi, yetiştirilmesi, eğitil-  
mesi, kontrol edilmesi üzerinde önemle

## YKP'nin 10. Kongresi

Yunanistan Komünist Partisi'nin 15-20 Mayıs tarihleri arasında 10. Kongresi ya-  
pıldı. Türkiye Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi'nin bu kongresini en  
içten başarı dilekleriyle selâmladı. Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi Genel  
Sekreteri Bilen Yoldaş, YKP MK. 1. Sekreteri Florakis Yoldaş'a gönderdiği kutlama  
mesajında şöyle diyor: «TKP ile YKP arasındaki tarihsel, köklü bağlar ortak düşman  
emperyalizme, NATO'lara karşı, iki komşu ülkenin işçi sınıfının, halklarının savaş  
birliğinden kaynaklanıyor. Yüce Lenin'in partisi SBKP ile yakın dostluk ve proletarya  
enternasyonalizmi ilkelerine, bu yıkılmaz temele dayanıyor.»

Öte yandan, Yunanistan Komünist Partisi'nin 10. Kongresine katılan TKP temsilcisi,  
Yunan komünistlerine Türkiye Komünist Partisi'nin, bütün Türkiye'li komünistlerin en  
candan, ateşli selâmlarını ilettili. YKP'nin Kongresinin sınıf savaşlarının, emperya-  
lizme karşı ulusal kurtuluş hareketlerinin, sosyalizm kuruculuğunun yeni yeni boyut-  
lar aldığı bir dönemde yapıldığını belirtti. TKP temsilcisi konuşmasında özetle şu  
noktaları vurguladı: «Halkımız, iki ülke kapı komşudur. İki ülkenin işçi sınıfı ve halk-  
ları arasında her zaman yakınlık, iyi komşuluk, dostluk duyguları egemen olmuştur.  
Emperyalistler, egemen sınıflar, işbirlikçi burjuvazi, faşistler bu dostluğu, yakınlığı  
baltalamak, iki halkı birbirine düşürmek için öteden beri herşeyi kullanıyorlar. Tür-  
kiye ve Yunanistan komünistleri, partilerimiz her zaman bu düşmanlık, şövenizm sal-  
dırılarına karşı savaşmışlardır, savaşıyorlar. İki parti arasında kopmaz komünist kar-  
deşlik bağları böylesine savaşlarda kurulmuştur. Partilerimizin, eski yoldaşlarımızın  
bu alanda sürdürdükleri savaş gelenekleri vardır. Leninci savaş ilkelerini birlikte  
savunmuşlardır, savunuyorlar ... Her iki ülkede emperyalizme bağlı çevrelerin ulu-  
sal çıkarlara aykırı tutumu bölgemizde, özellikle Ege'de barışı ve güvenliği balta-  
lıyor. Bu ortak tehlikeye karşı savaş, her iki partinin vazgeçilmez görevidir.»

TKP temsilcisi konuşmasını, «Yaşasın Marksçı-Leninci Yunanistan Komünist Par-  
tisi! Yaşasın TKP ile YKP arasındaki kopmaz enternasyonalist savaş bağları! Yaşa-  
sın Leninizm!» sözleriyle bitirmiştir.

## Kısa ... kısa ...

● 15 Mayıs 1978'de TKP MK bütün Türkiye komünistleri adına İGD'nin 1. Kon-  
gresi'ne bir selâmlama mesajı göndermiştir. Mesajda, işçi, emekçi ve öğrenci genç-  
liğin yığinsal örgütü İlerici Gençler Derneği'nin gençliğin anti-faşist, anti-emper-  
yalist amaçlar uğrunda savaşımında eylem birliğini sağlamak için çalıştığı, iş, can  
güvenliği, demokratik eğitim için gençlik yığınlarının savaşlarını örgütlediği, de-  
mokrasi, ulusal bağımsızlık, toplumsal ilerleme ve sosyalizm için işçi sınıfının öncülü-  
ğünde özveriyle döğüştüğü belirtiliyor.

● TKP MK, 26 Mayıs 1978'de, İlerici Kadınlar Derneği'nin 2. Kongresini bir me-  
sajla kutladı. Sömürü düzeninde, burjuva toplumunda kadınların, özellikle işçi,  
emekçi kadınların yaşamının iki kat bir ezgi altında sürdüğü belirtilen mesajda daha  
sonra, İKD'nin bu dayanılmaz düzene karşı savaşımı üzerinde duruluyor, toplumun  
her alanında eşit haklar için, faşizme karşı, emperyalizme karşı, nötron bombasına  
ölüm harmanlarına karşı, demokratik ve sosyal haklar için, barış için, işçi sınıfının  
yanında savaştığı vurgulanıyor. İKD'nin bu savaşımında Kongrenin yeni bir aşama  
oluşturacağı belirtiliyor.

● TKP MK, 25 Mayıs'ta, Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi-AKEL'in XIV. Kon-  
gresi'ne bütün Türkiye komünistleri, Türkiye emekçileri adına bir kutlama mesajı  
gönderdi. Bu mesajda, ağır koşullarda Kıbrıs halkının yürüttüğü haklı savaşı TKP'nin  
baştan beri savunageldiği belirtilerek şöyle deniyor:

«Ada'dan bütün yabancı askersel birlikler çekilmeli, yabancı üsler kaldırılmalıdır.  
Sovyetler Birliği, öteki sosyalist ülkelerin, dünya barışsever güçlerinin önerisi, Birleş-  
miş Milletlerin kararları gerçekleşmelidir ... Ancak böylesi bir yoldan ve demokratik  
hakları sağlamakla Ada'daki iki toplum kardeşçe yanyana yaşayabilir ... Ada, böl-  
gemizde barışın bir kalesi olabilir.»

● Almanya Sosyalist Birlik Partisi Merkez Komitesi, 15-19 Mayıs arasında, Dem-  
okratik Alman Cumhuriyeti'nde Karl-Marks-Stadt kentinde Karl Marks'ın 160. doğum  
yıldönümünü anmak için uluslararası bir seminer düzenledi. Seminere TKP Merkez  
Komitesi Politik Büro üyesi A. Saydan yoldaşın başkanlığında bir TKP delegasyonu  
katıldı. TKP delegasyonu, seminerde, «Karl Marks ve Türkiye işçi hareketinin bazı  
Sorunları» konulu bir konuşma yaptı.

durulması gereken bir sorundur. Bu ko-  
nuda parti temel örgütleri, özellikle te-

mel örgüt sekreterleri büyük bir sorum-  
luluk taşıyor.